

Zpruvodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

2

ČERVEN 2008

*Za bývalým Gigantem už je v plném proudu těžba písku –
vzniká nový písák*

Slovo starosty

Vážení občané,

otvíráte druhé letošní číslo Zpravodaje, a tak mi dovolu, bych vás v jeho úvodu informoval o událostech, které nastaly a které nás naopak ještě čekají.

Jak jste si sami dobře všimli, uprostřed města na ulici Palackého vyrostla hrubá stavba bytového domu. Jelikož se stavební firma VALC opravdu činí, je pravděpodobné, že k předání bytů zájemcům by mohlo dojít ještě do konce letošního roku.

Další akcí, kterou nelze přehlédnout, je rekonstrukce křižovatky u Dvorany. Investorem této akce je Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje a. s. Dle smluvních ujednání by tato akce měla být dokončena do konce srpna letošního roku. Kolem rekonstrukce křižovatky se šíří různé dezinformace, a proto vás informuji, že u Dvorany **NEBUDE** kruhová křižovatka a za Dvoranou **NEBUDE** velké odstavné parkoviště. Výsledek nakonec brzy uvidíte.

Z akcí, které se připravují, bych rád zmínil vybudování nového přechodu na ulici Palackého, a to mezi prodejnou pana Brože a trafikou. Toto místo bylo zvoleno vzhledem k lepším prostorovým možnostem. Tuto akci bychom rádi dokončili do zahájení řepné kampaně.

Přechod bude vybaven bezpečnostním osvětlením tak, aby chodci na hlavní ulici byli dostatečně viditelní, právě především v době řepné kampaně, kdy je ráno v podzimním období tma při cestě do školy a v podvečer se rovněž stmívá brzy.

Druhým úkolem v oblasti bezpečnosti, který nás letos čeká, je nákup hasičské cisterny, ke kterému by mělo dojít v září letošního roku. Jedná se o kompletně repasované vozidlo Tatra 815. Současná Tatra 148 je už za hranicí své životnosti.

Poslední akcí, o které bych Vás rád informoval, je realizace cyklostezky mezi Hradcem Králové a Kuksem vedoucí po břehu Labe a splavnění Labe v úseku HK–Josefov. Samotné realizaci tohoto projektu předchází obrovské množství administrativních úkonů, kterými se v současné době prodíráme. Realizace celého projektu bude

probíhat pod hlavičkou obecně prospěšné společnosti Královehradecká labská o.p.s. V současné době vrcholí administrativní úkony vedoucí k jejímu založení. Abychom neztráceli čas, došlo k dohodě měst Smiřice, Hradce Králové a Jaroměře, že město Smiřice zajistí výběrové řízení na zpracovatele projektové dokumentace pro územní řízení. Náklady výběrového řízení a projektové dokumentace se dle stanovených podílů rozúčtují do jednotlivých měst a obcí.

Mezitím by měla být Královehradecká labská o.p.s. založena a ta už bude následně vypisovat výběrové řízení na zpracovatele projektové dokumentace pro stavební řízení a dále bude pod její hlavičkou probíhat realizace celého projektu, pokud budeme úspěšní v žádosti o dotace z evropských fondů. Naším cílem je asfaltový povrch na břehu Labe, tak jako se to povedlo na níže uvedeném snímku z Pekla směrem na Náchod podél Metuje.

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice

Vážení občané,

v dnešním příspěvku bych Vás ráda seznámila s novou organizační strukturou Městského úřadu ve Smiřicích. Tato změna byla připravována již delší dobu, navíc jsme museli reagovat na postupné odchody zaměstnanců do důchodu v průběhu let 2004 až 2008.

Rada města schválila s účinností od 1. 7. 2008 organizační strukturu Městského úřadu takto:

- odbor správní
- odbor správy majetku a životního prostředí
- odbor ekonomický
- odbor výstavby
- odbor sociální

Pan Milan Moník odchází do důchodu a agendu bytového odboru přebírá zčásti odbor správy majetku a životního prostředí a zčásti odbor ekonomický. Agenda původního odboru správního a životního prostředí je rozdělena do nově vzniklého odboru správního a odboru správy majetku a životního prostředí. Sekretariát byl začleněn do správního odboru. Cílem bylo oddělit převážně správní a administrativní činnosti od činností technických a obslužných.

Bylo vypsáno výběrové řízení na pozici vedoucího správního odboru, ve kterém přesvědčivě zvítězila paní Ladislava Reichová. Další výběrové řízení bude vyhlášeno na pozici vedoucího odboru správy majetku a životního prostředí v září letošního roku.

ROZSAH HLAVNÍCH PŮSOBNOSTÍ ODBORŮ ÚŘADU

Odbor správní

- matrika
- evidence obyvatel
- agenda občanských průkazů a cestovních dokladů
- Czech POINT – výpisy z Rejstříku trestů, Obchodního a Živnostenského rejstříku
- podatelna – spisová služba

- přestupková agenda
- ověřování podpisů a kopií listin
- zajištění voleb, sčítání lidu a referend
- úřední deska
- evidence ztrát a nálezů
- příjem inzerátů
- hlášení městského rozhlasu
- prodej upomínkových předmětů
- cestovní ruch
- příprava významných kulturních akcí
- evidence objednávek a smluv
- autodoprava
- administrativní a technické zajištění schůzí rady města a zasedání zastupitelstva města
- zajištění administrativní agendy pro starostu, místostarostu a tajemníka úřadu
- telefonní ústředna

Odbor správy majetku a životního prostředí

- bytové a nebytové hospodářství
- péče o veřejnou zeleň a údržba města
- správa hřišť
- správa veřejného pohřebiště
- správa chodníků a komunikací
- správa veřejného osvětlení
- silniční hospodářství
- technické a administrativní zajištění požární ochrany města
- zajištění památkové ochrany objektů v majetku města
- příprava a zabezpečení realizace investičních záměrů města
- technické zajištění výkonu agendy trestu obecně prospěšných prací a veřejně prospěšných prací
- technické zajištění voleb, sčítání lidu a referend
- spolupráce s řediteli organizací zřizovaných městem při údržbě svěřeného majetku
- ochrana a péče o životní prostředí
- odpadové hospodářství
- provoz Městského útulku pro opuštěná zvířata

Odbor ekonomický

- rozpočet města v plném rozsahu činností včetně organizační složky
- účetnictví města v plném rozsahu činností včetně organizační složky
- finanční kontrola v rámci svěřených kompetencí
- správa daní a poplatků včetně místních poplatků
- evidence, kontrola a vymáhání pokut a dalších pohledávek
- mzdová agenda
- administrativa bytového a nebytového hospodářství
- zpracování podkladů pro úvěry, účelové dotace, případně granty, vč. monitoringu a vyhodnocení

Odbor výstavby

- agenda stavebního úřadu
- agenda územního plánování
- technická příprava podkladů pro výběrová řízení investičních akcí města
- Czech POINT – výpisy z Katastru nemovitostí

- pronájem pozemků
- užívání veřejného prostranství

Odbor sociální

- rozhodování o přiznání příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení a o jejich výši a jejich výplata
- vypracování aktivizačního plánu klientů
- poskytování informací vedoucích k řešení hmotné nouze nebo k jejímu předcházení
- posuzování, zda se občan členského státu Evropské unie, který je hlášen na území ČR k pobytu podle zvláštního právního předpisu, nebo jeho rodinný příslušník, který je hlášen na území ČR k pobytu podle zvláštního právního předpisu, nestal neodůvodnitelnou zátěží systému
- informování Policie ČR o zjištění, že se osoba dle předcházejícího bodu stala neodůvodnitelnou zátěží systému
- rozhodování o dávkách sociální péče
- sociální šetření u žadatelů o umístění v DPS
- sociálně právní ochrana dětí

Počet zaměstnanců úřadu se snižuje s novou organizační strukturou na 30. Dvě referentky jsou v současné době na rodičovské dovolené, na jejich místa byli přijati pracovníci na dobu určitou. Bohužel v nemocnici v Hradci Králové zemřel v květnu náš zaměstnanec – správce hřbitova pan Jaroslav Rozdolský.

Věřím, že nová organizační struktura je srozumitelná a přehledná a přesně definuje jednotlivé agendy. Doufám, že i toto opatření přispěje ke zkvalitnění práce celého úřadu.

Mgr. Věra Hottmarová

ZPRÁVY Z RADNICE

Z jednání rady města za období březen–květen 2008

- RM schválila s účinností od 28. 2. 2008 Pravidla pronájmu nebytových prostor.
- RM projednala problematiku restrukturalizace Městského úřadu Smiřice a schvaluje změnu organizační struktury s účinností od 1. 7. 2008. RM pověřila tajemnici zpracováním nového Organizačního řádu a vypsáním výběrového řízení na pozici vedoucí/ho správního odboru.
- RM schválila uzavření kupní smlouvy s firmou LUMÍR ZEZULKA – ZEKA, Slavičín na nákup cisternové automobilové stříkačky TATRA 815, smlouvy o dílo „Smiřice–chodníky“ se společností STRABAG a. s., Praha 5 a smlouvu o dílo se společností PERFECT CZ, s. r. o., Smiřice na opravu střechy budovy v ulici Palackého čp. 27.
- RM doporučila ZM k projednání podnět společnosti BG REAL s r. o., Hradec Králové ke změně územního plánu v lokalitě Zderaz dle předloženého návrhu.
- RM schválila realizaci akce vybudování veřejného osvětlení a osvětlení přechodů pro chodce na křižovatce u Dvorany a v ulici Mlýnská.

- RM schválila vypsání poptávkového řízení na realizaci projektu „Skatepark“ prostřednictvím společnosti DCK Group, s.r.o. Praha.
- RM schválila dočasné zrušení výpůjční doby knihovny, a to každé úterý do 31. 8. 2008 z důvodu provádění revizí a uzavření knihovny v době letních prázdnin od 28. 7. 2008 do 1. 8. 2008 vč. z důvodu čerpání dovolené.

Z jednání zastupitelstva města dne 21. 2. 2008

- ZM schválilo změnu rozpočtu č. 11/2007.
- ZM schválilo vítězem podlimitní veřejné zakázky „Poskytnutí úvěru na nákup bytů ve Smiřicích“ a veřejné zakázky malého rozsahu „Poskytnutí úvěru na realizaci menších investičních akcí ve Smiřicích“ Českou spořitelnu, a. s.
- ZM schválilo vítězem podlimitní veřejné zakázky „Obnova varhan v kapli Zjevení Páně ve Smiřicích“ firmu Jaromír Kánský, Krnov.
- ZM schválilo rozpočet města pro rok 2008 s hodnotou příjmů a výdajů je výši 52 860 340,– Kč.
- ZM schválilo kupní smlouvu o převodu infrastrukturního majetku se společností VAK Hradec Králové, dále dohodu o vzájemném zápočtu pohledávek a závazků a smlouvu o převodu cenných papírů mezi městem Smiřice a uvedenou společností.
- ZM schválilo kupní smlouvu o prodeji infrastrukturního majetku s obcí Holohlavy.
- ZM schválilo smlouvu o budoucí smlouvě o převodu vlastnictví bytových jednotek se společností VALC, s.r.o. se sídlem Hradec Králové.
- ZM schválilo záměr prodeje nemovitosti U Stadionu čp. 15 vč. pozemku st. p. č. 698 k. ú. Smiřice o výměře 481 m² s tržní hodnotou 1,75 mil. Kč obálkovou metodou.
- ZM schválilo prodej pozemku p. č. 60/3 k. ú. Smiřice o celkové výměře 10 m² za cenu stanovenou znaleckým posudkem.
- ZM vzalo na vědomí Zprávu o inventarizaci majetku a závazků města Smiřice za rok 2007.
- ZM schválilo záměr prodeje pozemků p. č. 501/17 a p. č. 501/18 v k. ú. Smiřice.
- ZM stanovilo odměnu neuvolněné zastupitelky Ing. Evy Svobodové od 13. 2. 2008 ve výši 590,– Kč měsíčně. *(Na 9. zasedání ZM přijalo rezignaci na členství v ZM paní Věry Smékalové.)*
- ZM schválilo rozpočtový výhled na období 2008–2010.

Z jednání zastupitelstva města dne 26. 3. 2008

- ZM schválilo změnu rozpočtu č. 1/2008.
- ZM stanovilo s účinností od 1. 3. 2008 odměny neuvolněným členům zastupitelstva města takto: místostarosta 7 220,– Kč, člen RM 1 830,– Kč, předsedové FV a KV 1 500,– Kč, ostatní členové ZM 630,– Kč.
- ZM schválilo prodej pozemku p. č. 501/17 k. ú. Smiřice o výměře 2800 m² a pozemku p. č. 501/18 k. ú. Smiřice o výměře 2 040 m² společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s., Víta Nejedlého 893, Hradec Králové za cenu stanovenou znaleckým posudkem, ve výši 70 000,– Kč. Náklady spojené s prodejem hradí kupující.
- ZM schválilo dohodu o vzájemném zápočtu pohledávek a závazků se společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s., Víta Nejedlého 893, Hradec Králové ve výši 70 000,– Kč.

- ZM schválilo smlouvu o převodu cenných papírů č. SCP/013/2008 se společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s.
- ZM schválilo záměr prodeje nemovitosti čp. 199 a pozemku st. p. č. 200/6 k. ú. Smiřice s minimální vyvolávací cenou 5 mil. Kč obálkovou metodou.
- ZM projednalo, schválilo a vydalo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 1/2008, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 1/2007 o místních poplatcích. *(Touto vyhláškou došlo k vypuštění ulice Palackého a nám. Míru ze seznamu zpoplatněných veřejných prostranství pro účely umístění zařízení a dočasné stavby sloužící pro poskytování prodeje a služeb.)*
- ZM projednalo, schválilo a vydalo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 2/2008, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška č. 7/1992 o snížení sazby daně z nemovitostí.
- ZM schválilo pana Luboše Tuzara delegátem města na jednání řádné valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s.

Příští zasedání ZM se uskuteční ve čtvrtek 12. června 2008 v 19 hodin ve velkém přísálí KD Dvorana.

Usnesení ze ZM jsou zde uváděna všechna (jsou zveřejňována i na webu města www.smirice.cz), výčet usnesení z jednání RM je pouze informativní. Jen pro úplnost – Rada města se za období od 1. 1. 2008 do 14. 5. 2008 sešla 9x a projednala celkem 148 bodů. V roce 2007 se RM sešla 22x a projednala 270 bodů.

Zápis z jednání ZM je uložen k nahlédnutí na sekretariátě MěÚ Smiřice. Podle zákona o obcích má občan obce (tedy státní občan ČR s trvalým pobytem v obci), který dosáhl věku 18 let, právo nahlížet do zápisů a usnesení ze ZM a usnesení RM a pořizovat si z nich výpisy. Dále tak může činit i fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let a vlastní na území obce nemovitost, a také fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let, je cizím státním občanem a je v obci hlášena k trvalému pobytu, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

Za posledních pět let tohoto práva využil jeden občan. A pro zajímavost návštěvnost zasedání ZM – posledního jednání se zúčastnil jeden jediný občan (pokud nepočítám úředníky MěÚ), jinak se návštěvnost z řad smiřických pohybuje od 2 do 5 občanů.

Ladislava Reichová

Odchází „Úředník“

Po dosažení zákonných let odchází na zasloužený odpočinek městský úředník, určitou dobu i tajemník městského úřadu, pan Milan Moník. Lidé jako on by neměli odcházet „jen tak“. Každý občan má někdy možnost posoudit schopnosti a ochotu „svých úředníků“.

Za léta mého působení na městském úřadě ve funkci starosty jsem se ani jednou nesetkal se záporným hodnocením kdysi nejlepších matrikářek v kraji paní Klimešové a paní Jágrové. Stejně tak tomu bylo i při hodnocení vedoucí městské knihovny paní Ševčíkové.

V případě pana Moníka vlastním vzácnou relikvii – poděkování od umírající ženy. Ta prostřednictvím dopisu, psaného jejím synem, vyjádřila dík těmito slovy: „I teď, před smrtí, na Vás a na pana Moníka vzpomínala a pověřila mě, abych Vám touto cestou vyjádřil její vděčnost.“

Má-li umírající ještě v závěru života čas a chuť poděkovat úředníkům, jsou to zřejmě lidé na svém místě a dělají to, co mají – slouží.

Lze blahopřát městu, které má obdobné úředníky a občanům, kteří s nimi přicházejí do styku.

3. 3. 2008

Ing. Lubomír Kupka

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších smiřických občánků se rozrůstají. V období měsíců února až dubna 2008 se narodilo 12 dětí, z toho 5 holčiček a 7 chlapců.

Dne 5. dubna 2008 se konalo v obřadní síni MěÚ Smiřice „Vítání občánků“, kterého se zúčastnilo celkem 10 dětí – **Veronika Jeřábková, Zuzana Cejnarová, Petr Matuška, Štěpán Šmidrkal, Aneta Šimánková, Zuzana Motyčková, Petra Eleanor Erbanová, Adéla Rozenbergová, Dominik Rozenberg a Martin Lorinc.**

Všem občánkům blahopřejeme!

Z našich řad odešli (březen–květen 2008)

v únoru – **Václav Volter**
v březnu – **Václav Kadečka, František Střecha, Svatopluk Muzikant**
v dubnu – **Alena Knapová, Martin Jaška**
v květnu – **Ján Kováč, Jaroslav Rozdolský, Jaroslav Šimánek, Jaroslav Hvězda**

Děkujeme všem pozůstalým, kteří nám dali souhlas s uveřejněním jmen do společenské rubriky.

Sňatky (březen–květen 2008)

08.03.2007	obřadní síň MěÚ	Michael Motl (Stanovice)	–	Dana Černíková (Černožice)
05.04.2008	zámecká kaple	Tereza Poláčková (Skalice)	–	Mohamed Ali Ben Salem (Tunis)
12.04.2007	obřadní síň MěÚ	Jiří Netáhlík (Rasošky)	–	Hana Pánková (Nová Paka)
25.04.2008	zámecká kaple	Marek Rompot (Pardubice)	–	Jitka Šimáková (Předměřice nad Labem)
26.04.2008	zámecká kaple	Bohuslav Jedlička (Nový Ples)	–	Pavla Vološínová (Vysoké Veselí)
24.05.2008	zámecká kaple	Alena Mácová (Hradec Králové)	–	Josef Dostál (Bratislava, Slovensko)

Všem novomanželům blahopřejeme!

Občanské průkazy

Všem držitelům občanských průkazů bez strojově čitelné zóny (růžové vydávané do 31. 12. 2003) opět připomínáme, že bez ohledu na dobu platnosti, která je v nich vyznačená, je nutno je do

konce roku 2008 vyměnit (žádost je nutné podat do 30. 11. 2008!!). Na matrice MěÚ Smiřice stačí předložit jednu fotografii a vyplnit žádost, nový průkaz vám bude vydán do 30 dnů.

Občanský průkaz s dobou platnosti 1 měsíc

Pokud občan na úřadě či Policii ČR nahlásí **ztrátu, odcizení, poškození nebo zničení OP**, je mu vydáno potvrzení – neboli náhradní doklad (zelený lístek formátu A6 bez fotografie s dobou platnosti 2 měsíce). Protože ale tento doklad není platným průkazem totožnosti, mohou občanům nastat nesnáze např. při vyzvedávání zásilek nebo peněz na poště.

Takovou situaci lze řešit vydáním občanského průkazu bez strojově čitelné zóny, tzv. „na počkání“, s platností 1 měsíc (viz obrázek). Za jeho vydání se

vybírá správní poplatek ve výši 100 Kč. O tento OP se žádá na obecním úřadě obce s rozšířenou působností příslušném podle místa trvalého pobytu (zde Magistrát města H. Králové), současně se také žádá o OP se strojově čitelnými údaji. K vydání potřebujete 3 fotografie (2 na žádost o OP s platností 1 měsíc, 1 fotku na „klasickou“ žádost), potvrzení o OP, rodný list a doklad o rodinném stavu.

Novely zákona o cestovních dokladech

Dne 1. 3. 2008 nabyla platnosti novela zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, kde je uvedena možnost **zapisování dětí mladších 10 let do cestovních pasů rodičů**. Zápis bude provádět obecní úřad obce s rozšířenou působností (zde Magistrát města H. Králové) pomocí samolepících štítků, nebo přímým zápisem tužkou do cestovního pasu rodiče dítěte.

Do pasu rodičů lze zapsat dítě, které je občanem ČR, tudíž je nutné posoudit občanství dítěte, které žadatel prokazuje rodnými listy rodičů a dětí. Není nutné předkládat osvědčení o státním občanství dítěte, ale úřad má povinnost státní občanství odkontrolovat. **Dodržuje se stejný postup, jak tomu bylo do před 1. 9. 2006, jen věk zapisovaného dítěte je nižší.**

Je nutné před výjezdem do zahraničí sledovat, zda země, do kterých se občané s dětmi chystají vycestovat, budou tyto zápisy uznávat (např. Chorvatsko uznává, dle informací na stránkách ministerstva zahraničních věcí, zápis dítěte v pasu rodiče jen v případě, že je opatřen fotografií dítěte, což náš zápis nebude splňovat). **Proto doporučujeme raději nechat dítěti vyrobit vlastní cestovní doklad, který bude uznán ve všech zemích a nebudou se vystavovat problémům při případných kontrolách.**

Dnem 25. 4. 2008 nabyl účinnosti zákon č. 140/2008 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku cestovních dokladů, včetně zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech.

S účinností od 25. 4. 2008 byla ukončena výroba pasů bez strojově čitelné zóny s platností 1 rok pro děti ve věku 0–5 let. Počínaje tímto datem se i pro tuto věkovou skupinu vydávají tzv. e-pasy (pas s biometrickými údaji s fotografií občana). Tyto doklady budou vyráběny s platností na 5 let a jejich cena bude 100 Kč.

Pasy **se strojově čitelnou zónou** a nosičem biometrických údajů:

10 let – vydané občanům starším 15 let

5 let – vydané občanům ve věku od 0–15 let

Hotovost na uhrazení správního poplatku 100 Kč (0–15 let) nebo 600 Kč (nad 15 let).

Pasy **bez strojově čitelné zóny** a nosiče biometrických údajů (tzv. **Rychlík**):

6 měsíců – vydané **všem občanům**

Hotovost na uhrazení správního poplatku 1 000 Kč (0–15 let).

Všem občanům přejeme příjemné prožití letní dovolené a šťastný návrat domů.

Etela Koldrtová, matrika MěÚ Smiřice

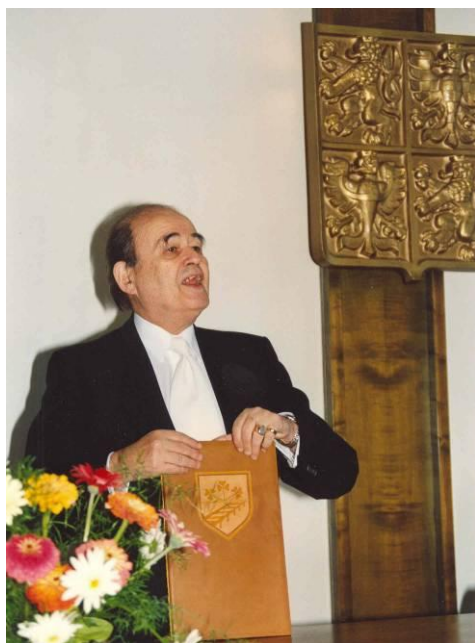

Poděkování

Rodina Jaškova děkuje touto cestou občanům za hojnou účast při posledním rozloučení s panem Martinem Jaškou z Holohlav. Zároveň děkujeme za projevy soustrasti a za květinové dary.

Pozůstalá rodina

Rytíř ducha a svědomí

Listina s černým okrajem a se symbolem některé z církví v záhlaví zpravidla oznamuje smutnou zprávu o odchodu někoho z našich blízkých nebo alespoň známých.

Tentokrát toto oznámení dostali symbolicky všichni občané Smiřic. Z řad Smiřičáků totiž dne 13. května 2008 ve věku 82 let odešel smiřický čestný občan

Jiří J. E. Mautner, rytíř z Markhofu.

Vyjmenovat všechny jeho hodnosti a vyznamenání by zabralo značnou část textu. Ostatně ani smuteční oznámení je neuvádí. On na nich nelpěl ani sám zesnulý. Daleko víc si vážil skutků, kterými mohl pomoci bližním. Tím totiž udržoval rodinnou tradici.

Ve Smiřicích představovalo jméno Mautner stavbu špitálu, zřízení prvního předškolního zařízení, vybudování útulku pro nemajetné a také vývařovny pro chudé. Provoz všech těchto zařízení zajistil vytvořením

patříčného nadačního fondu.

S jeho jménem můžeme spojit to, že neprodleně po skončení obou totalitních režimů v naší republice, vyhledal smiřické kořeny své rodiny. Ihned nabídl pomoc městu, která byla využita k realizaci výstavby výtahu pro pacienty ve zdravotním středisku. Studentům umožnil v Rakousku pracovní stipendijní pobyty.

Svůj vztah k našemu městu vyjádřil ve své knize „Odnikud do světa“. Zde totiž uvedl to, že první známý představitel rodiny, Izraelita Zelig Mautner, přišel do Smiřic v 17. století z neznáma. Byl zde přijat vlídně, nebyl perzekuován a mohl své znalosti a schopnosti rozvinout tak, že jeho potomci se stali významnými průmyslníky. Městu, ve kterém už nežili, dali mnohé.

Za velmi dobrý vztah k městu bylo zesnulému uděleno 23. června 1993 čestné občanství města Smiřic a stal se tak již čtvrtým v rodině Mautnerů, který tento titul od města získal.

Jeho lidský a sociální postoj vyjadřuje přání – přímo prosba, uvedené na smutečním oznámení, aby zamyšlené náklady na věnce a na květinovou výzdobu byly věnovány SOS dětské vesničce Wienerwald.

Vzpomínáme s úctou na jméno Mautner a děkujeme. Doufejme spolu s rodinou v to, že Bůh, ve kterého zesnulý hluboce věřil, přijme jeho duši do své milosrdné dlaně a umístí ji do blízkosti svého laskavého srdce.

Aktuality

Ve městě vznikne nový sportovní areál

V září tohoto roku tomu bude 10 let, co byla ve Smiřicích slavnostně otevřena nová školní budova pro Střední školu potravinářskou. Celých těch 10 let slouží tato pěkná moderní budova k výuce kuchařů, cukrářů, pekařů, číšníků a dalších podobných profesí. O jejich dovednostech se mohla smiřická veřejnost dovědět na výstavách, které učiliště pořádalo v jarním a zimním termínu.

Od samého začátku trpělo toto vzdělávací zařízení tím, že mu chybělo sportovní zázemí. Mohli sice využívat sportoviště základní školy, ale toto řešení nevyhovovalo proto, že bylo nutno přecházet a tím se ztrácel čas. Proto učiliště usilovalo o to, aby mělo svůj sportovní areál. Podařilo se – učiliště sehnalo nejdříve potřebnou finanční částku. Na podporu projektu nejvyšší částka pochází od tzv. Norských fondů – přibližně 5 306 573 Kč. Další částky jsou: od Královéhradeckého kraje přibližně 936 454 Kč a od Nadačního fondu kolem 600 000 Kč. Z vlastních zdrojů přidá učiliště asi půl milionu korun.

Ve vyhlášeném výběrovém řízení zvítězila jako dodavatel stavby firma FS FUNNY SPORT, s.r.o. Zlín. Projektovou dokumentaci zhotovila firma ADONIS PROJEKT, s.r.o. Hradec Králové.

Na místě zbořeného bývalého mlýna je už vidět pohyb strojů a pracovníků, kteří připravují budoucí staveniště sportovního areálu. Především už zmizely ne zrovna vábně vyhlížející zbytky z bývalých staveb mlýna (zeď na jihu areálu) a vzniká zeď nová. Probíhají i další přípravné práce. Pomocí velkého bagru je připravován terén budoucího hřiště – není to jednoduchá práce, protože se zde objevují zbytky

základů bývalého mlýna. Nacházejí se zde i hodně velké pískovcové kvádry.

Co by měl sportovní areál mít?

- víceúčelové hřiště 40 x 20 metrů
- umělá tráva
- vzniknou zde hřiště pro tenis, 3x pro volejbal, 2x pro košíkovou
- nebude chybět atletická dráha s povrchem EPDM – 4 dráhy pro běh 60 metrů, celková šířka 5 metrů, délka 67 metrů
- skok daleký a skok vysoký

Po dokončení sportovního areálu se počítá, že hřiště budou sloužit pro výuku tělesné výchovy a v rámci mimoškolních aktivit pro veřejnost.

O průběhu stavby se může veřejnost informovat na internetových stránkách učiliště:

<http://www.sspsmirice.cz/Zezivotaskoly/HRISTE/tabid/3640/language/en-US/Default.aspx>

Smiřice postaví nová parkoviště

Protože na některých místech města je kritická situace v počtu parkovacích míst, město ve svém rozpočtu vyčlenilo na jejich výstavbu půl milionu korun. Nová parkovací místa mají vzniknout v Komenského ulici a na sídlišti gen. Govorova. Radnice by mohla postavit více parkovacích míst, kdyby se uskutečnil prodej dvou nemovitostí – část výnosu by posílila investice do parkování.

Rekonstrukce křižovatky před Dvoranou

Na financování rekonstrukce křižovatky u Dvorany, kterou provádí krajská Správa a údržba silnic, se naše radnice podílela částkou 1,7 milionu korun. Kromě úpravy podoby křižovatky a nového povrchu vznikne u Dvorany dvacítko parkovacích míst a na silnici mezi kaplí a Dvoranou přechod pro chodce s ostrůvkem uprostřed. Jak jste si jistě všimli, Stavby silnic a železnic zahájily práce v dubnu.

Hatě ve Smiřicích a v okolí

Dnes už jen málokdo ze smiřických občanů přemýšlí o tom, jak to vypadalo ve Smiřicích před 100, 200 a více roky. Ti nejmladší mají dnes dokonce docela jiné starosti. I v současné době se naskytou příležitosti, které nám připomenou, jak to na území Smiřic a kolem nich vypadalo.

Na náměstí mezi radnicí, Dvoranou a kostelem probíhají úpravy křižovatky a začátku Mlýnské ulice. Při této příležitosti dodavatelská firma musela položit do země kanalizační trubky. Protože hlavní kanalizační potrubí (mimochoodem bylo položeno v sedmdesátých letech nyní už minulého století) je poměrně hluboko pod vozovkou hlavní ulice, museli stavaři vyhloubit poměrně hlubokou rýhu. V hloubce přibližně 150 až 200 cm narazili na vrstvu narovnaných dřev. Ta dřeva měla původně za účel zpevňovat povrch původní „vozovky“ procházející Smiřicemi. Pamatuji si, že zbytky takového zpevnění vozovky byly patrné i při hloubení pro kanalizaci v Zemanově ulici, která je pokračováním Palackého ulice od mostu u prodejny IRTEX. Pro nejmladší jenom vysvětlení – podobné zpevňování vozovek se jmenovalo hatě.

Pokud se zamyslíme nad objeveným nálezem, pak nutně musíme dojít k závěru, že úroveň původní cesty (to těžko můžeme nazývat vozovkou) byla o hodně níže než dnešní vozovka. Domyslíme-li ještě, že před regulací Labe (přibližně před 75 lety) byla hladina řeky výše, pak nás nemůže udivit, že i několikrát do roka bylo okolí Labe zaplavováno. Cesta ze Smiřic do Holohlav byla proto opatřena zvýšenou lávkou, aby se obyvatelé Smiřic dostávali např. do holohlavského kostela po suchu. Od té doby tu je název ulice Na Lávkách.

V kronice zámeckého kaplana a jednoho z prvních smiřických kronikářů Jana Bohaboje Mitisky (ze které připravuje pro Zpravodaj výňatky ing. Plšek) bychom se dočetli, že na vyvýšeném místě

mezi dvěma rameny Labe vznikla nejdříve chata pro přespání lovecké družiny, později tvrz a konečně i zámek. Kolem tvrze a zámku vzniklo sídlo, které známe jako naše město Smiřice. Na místě dnešního zámku se jednalo skutečně proti okolí o relativně dosti vyvýšené místo (o 2 až 3 metry!!) a tím i místo chráněné proti záplavám. Obě ramena Labe pak byla pro tvrz a okolní osadu jakýmsi přirozeným obranným prvkem. Další osídlení původních obyvatel se proto soustřeďovalo na další vyvýšená místa. V místě u dnešního nádraží vznikla osada Smiřičky, v blízkosti současného hřbitova byla osada Zbuzany.

Ke zvýšení úrovně terénu na hlavní smiřické ulici došlo mj. ve druhé polovině 19. století. Tehdy byl snížen kopec od nádraží směrem k Rodovu a odstraněná zemina byla použita ke zvýšení úrovně terénu v Palackého ulici.

V nadpisu článku jsou uvedeny hatě i v okolí Smiřic. Můj otec pocházel ze sousedního Hubílesu. Až do konce svého života (1978) říkal, že šel nebo jel ze Smiřic do Hubílesu „hatěma“. Ta cesta směrem ke Smržovu, Hubílesu a dále k Opočnu původně zdaleka nebyla asfaltová. Bývala to cesta také zpevněna jen dřevěnými trámky – hatěmi.

Když byla na poli za elektrárnou kopána rýha pro meliorační potrubí, opět asi v hloubce 120 cm se objevily poskládané trámkové. To opět byly pozůstatky cesty zpevněné hatěmi, která vedla od smiřického zámku až k zámečku u Starého Plesu – ten zámeček si zakoupil od hraběte Šporka mladý Šternberk na konci 17. století.

Skatepark pro mladé bude

Město požádalo ministerstvo vnitra o příspěvek na vybudování skateparku a to z programu prevence kriminality na tento účel uvolnilo 630 tisíc korun. Město nejdříve dá jeden milion korun na vybudování zpevněné plochy u zdejšího fotbalového stadionu. Překážky a další vybavení zde budou postaveny právě z dotace ministerstva vnitra.

Úspěšný festival Smiřické svátky hudby

Letošní pátý ročník festivalu Smiřické svátky hudby ve zdejším zámeckém kostele je považován za velmi zdařilý. Kladem letošního festivalu byl zájem lidí, vždyť některé koncerty byly vyprodány během půlhodiny. Festival získává všeobecnou prestiž, o čemž svědčí např. i to, že na závěrečný koncert přijeli do Smiřic i ambasadoři z Tuniska, Alžírsko, Palestiny a Egypta. Příští, šestý ročník, by mohl být opět o něco bohatší. V kostele už budou instalovány opravené varhany a na příštím festivalu by mohly v kostele zaznít velebné tóny varhan, které umocní hudební prožitek ve skvostném interiéru kostela.

Hasiči dostanou novější cisternu

Houkání sirény a houkání požárních aut nevyvolává příjemné pocity. Ale musíme být rádi, že máme dobrovolné hasiče, kteří v případě potřeby vyjedou a pomohou. Místní dobrovolní hasiči používají už dožilou Tatra 148. Pravděpodobně ve druhé polovině letošního roku se dočkají naši hasiči repasované cisterny Tatra 815. Náklady na pořízení repasované cisterny dosáhnou dvou milionů korun a peníze na tento účel půjdou z rozpočtu města. Obnova techniky je nutná, protože stará cisterna už je na hranici životnosti.

Zvon Augustin se opět rozezněl po 40 letech

Kdo by nevěděl, že v Hradci Králové je na Velkém náměstí dominantou Bílá věž. Už třeba není tolik známo, že na této věži je zavěšen druhý největší zvon v České republice – jmenuje se Augustin. Jeho hlas nebyl slyšet více než čtyři desítky let. Bylo to proto, že byly obavy, že by to

Bílá věž nevydržela a zbortila se. Statici a kampanologové však zjistili, že by to však nemělo znamenat nějaký problém a nebezpečí a zvon Augustin se na hradecké Bílé věži opět rozezněl.

Něco z historie: Zvon Augustin o výšce 169 cm a šířce 260 cm byl do 4. patra Bílé věže slavnostně zavěšen v květnu roku 1581. Tento zvon ulil již roku 1508 na náklad obce a měšťanů hradecký zvonař Ondřej Žáček. Větším zvonem v Čechách je pouze zvon Zikmund ve svatovítském chrámu na Hradčanech v Praze. Bílá věž je přístupná a návštěvníci mají možnost si zvon prohlédnout zblízka.

M. Volák

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Kreslení na silnici u příležitosti „DNE ZEMĚ“

V neděli 20. dubna obecní úřad a mateřská školka pod vedením zastupitelky obce paní Mgr. Dagmar Jakubské a Jany Tiché uspořádaly oslavy Dne Země, kde děti měly nakreslit své představy o Zemi křídami na chodník a vozovku v ul. Školní. Ulice byla pro tyto účely uzavřena pro motorová vozidla.

Malování předcházela rozprava a diskuse s dětmi o tváři Země, která byla modelována po staletí klimatickými změnami – větrem, vodou a slunečním zářením. Děti měly říkat, co do přírody patří. Od rostoucích rostlin po lesy a od malých živočichů až po „hrdé“ lvy. Zvládly to s dětmi na jedničku a patří jim za to poděkování.

U malování na silnici se vyskotali i ti starší. Namalovali si na silnici panáka na skákání, kde u hlavy si namalovali ještě uši. A otáčka na uších – to byla docela pěkná psina !!!

Pálení čarodějnic

30. dubna se „U Kříže“ konalo opět tradiční pálení čarodějnic. Vatra byla nižší než v letech předcházejících, protože v brzkém předjaří, když holohlavští sadaři prořezávali ovocné stromy, bylo U Kříže ještě mokro, nedalo se tam zajet s autem a větve stromů proto odváželi do AGRA CZ na Zderaz. Přesto to neubralo na dobré náladě a půvabu celé akce. Zpestřily ji naše nejmenší děti s lampiónky v průvodu, přestrojené za čarodějnice a jiné. V čele byla černokněžnice paní ředitelka R. Smotlachová, která měla kouzelný kufr, na kterém malé čarodějnice cestou od hasičárny čarovaly a za odměnu dostávaly sladkou odměnu. Děti a dospělých se sešlo u ohně nejvíce za poslední léta. Poděkování patří nejen všem dětem za hezké lampiónky a masky, ale

i Sboru dobrovolných hasičů, kteří se postarali o výrobu kříže a čarodějnic na hranici, opékání buřtů pro děti a pro rodiče – kvalitní občerstvení ve dvou stáncích.

Kulturně stravovací středisko

brzy projde zatěžkávací zkouškou. V současné době se již uvnitř provádějí dokončovací práce. Malování, nátěry, kompletace zařizovacích předmětů a úklid. Ovšem největším naším vítězstvím není včasné dokončení rekolaudace stavby a přestěhování stávající kuchyně, ale naplnění její kapacity. A to nejen vývařovny, ale i využití sálu. Podařilo se nám sehnat mladého, schopného kuchaře, který vyváření 400 obědů denně se třemi druhy jídel považuje za legraci a hlavně se těší na různé jiné akce. První svatbu bude mít v našem zařízení 14. září. Vaření k takovým příležitostem a rauty, kde se může vyřádit dle svých představ, bere jako koníčka.

V současné době provádíme výběrové řízení na vedoucí Kulturně stravovacího střediska a věříme, že se nám podaří vybrat dobrou partnerku k šikovnému kuchaři, která bude mít zájem o propagaci a kulturní dění v naší obci.

Sjezd žáků naší školy

Jak jsme Vás již informovali, 30. srpna 2008 se uskuteční setkání žáků naší školy při příležitosti 75. výročí slavnostního přesídlení a otevření nové školy. Podařilo se nám sehnat 300 adres žijících bývalých holohlavských žáků, kteří dostanou domů pozvánky s nabídkou obědů v nové vývařovně. Při této příležitosti bude vydána brožura o prvních historických zmínkách o staré škole (čp. 6), která byla jednou z prvních v širokém okolí, postavení a otevření nové školy (čp. 124), až do roku 1975, kdy škola byla pro žáky uzavřena. Tuto historii nám pomohl sestavit ing. Lubomír Kupka z obecních a školních kronik, které se v obci dochovaly. Dále jsme přiložili almanach žáků, který se nám podařilo zjistit ve státním archivu v Hradci Králové. Do této publikace jsme přidali ještě doplněk o obci či dodatek tzv. suplementum, navazující na uzavřenou školu a odtržení obce Holohlavy od města Smiřice do současnosti.

OBEC HOLOHLAVY

Vás srdečně zve na slavnostní setkání žáků naší školy
při příležitosti jejího 75. výročí otevření

SLAVNOST SE USKUTEČNÍ V SOBOTU 30. SRPNA 2008

PROGRAM:

- 10.00 hod.** Otevření školní budovy - výstavka zařízení dobové třídy
archivní materiály – kroniky, fotografie, uchovalé kulisy z divadélka
Otevření kulturně stravovacího střediska - obědy, občerstvení, videoprodukce
dochovaných fotografií
Otevření hasičské zbrojnice – výstavka zařízení a pohárů
- 10.30 hod.** Mše svatá v kostele sv. Jana Křitele – za bývalé žáky a učitele naší školy
- 14.00 hod.** Slavnostní zahájení v místním parku, přivítání, slavnostní projev
Koncert tanečního orchestru MODUS

Po celý den zajištěno bohaté občerstvení.

Na společné setkání se těší pořadatelé.

Z programu Slavnostního setkání žáků

- Park – posezení pro 400 návštěvníků (bývalých žáků a ostatních hostů) s hudbou, programem a s občerstvením.
- Škola – v budově bude otevřena jedna třída s dobovým vybavením a archivní prosklenou skříň se školními výkazy a kronikami obce, výstavkou dochovaných materiálů z divadélka a nástěnek se starými fotografiemi.
- Kulturně stravovací středisko – prodej a výdej obědů, videoprojekce vývoje obce, občerstvení.
- Hasičárna – výstavka dochované techniky a pohárů ze soutěží.
- Kostel sv. Jana Křitele – mše za zemřelé učitele a žáky naší školy

Miloš Malínský, starosta

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Dostali jsme se do druhé poloviny jara. Jak zprvu vypadalo sluníčkově, tak teď naopak uplakaně. Marná sláva, sluneční svit dodá lidem dobrou náladu, barvám nádherný lesk. Nechali jsme se tak trochu inspirovat slunečním čarováním s barvami a plánované vymalování školních tříd jsme nechali provést do barvy. Třídy jsou dvoubarevné, v kombinaci s novými záclonami a závěsy se i za deštivého počasí cítí děti jak v útulném pokojíčku. Došlo i na dovybavení tříd moderním nábytkem, tentokrát přišla na řadu třída pro mladší děti. Vyšší investice z těchto dvou let do modernizace se vyplatily, školička omládla a svým interiérem a pomůckami se může směle srovnávat s mateřskými školami velkých měst. Žádný strach, na vavřínech neusínáme.

I když probíhalo malování, šití záclon a závěsů a drobné opravy, děti zkrátka nepřišly. Školní vzdělávací program je zaměřen na poznávání a učení hrou a hlavně vlastní zkušeností, proto jsme se domluvili na exkurzích do Pily v Holohlavech a firmy TROTINA Auto s.r.o., děti tak měly možnost vidět na vlastní oči zpracování dřeva od skládání klád přes práci katru, výrobu hranolů, sušení dřeva po sladování prken a trámů. V „TROTINĚ“ zas svítily oči hlavně klukům, když viděli

autodílny a myčku aut a jejich zaměstnance při práci. Ještě jednou děkuji paní Chládkové a panu Javůrkovi za jejich čas a dětem přiměřený výklad. Nejen, že děti získaly osobní zkušenost o tom, co je v Holohlavech vlastně za firmy, ale vidět něco na vlastní oči je nad všechny teorie a vypravování. Také se podařilo domluvit další canisterapii s paní Holečkovou a psem Ronym. I jí moc děkujeme.

Ani legrace nepřišla zkrátka. 30. dubna jsme uspořádali tradičně Čarodějnický den, děti přišly do školky s převlečením za čaroděje a čarodějky. Včetně učitelek. Těžko říct, kdo se pobavil víc – jestli děti v kostýmech, nebo rodiče, když svoje děti v šatně „šperkovali“. Čarodějnické závody a soutěže se povedly a všichni si je užili jak mohli nejlíp. Ten, kdo chtěl, se pak večer v převleku nebo v „civilu“ zúčastnil lampiónového průvodu od hasičské zbrojnice v Holohlavech až k ohni „U kříže“.

Nyní jsme krátce po školním výletu. Asi jsme opravdu „klikaři“. Výlet s vyhlídkovou plavbou po Labi v Pardubicích a obědem na lodi, výšlapem na Kunětickou horu a prohlídku hradu ohrožoval trvalý déšť. Děti dostaly den předem úkol poprosit sluníčko o pomoc a asi byly vyslyšeny. V den výletu opravdu až do odpoledne nespadla ani kapka, až když jsme byli v autobusu na cestě zpět, tak se rozpršelo.

Ted', v době před uzávěrkou tohoto čísla Zpravodaje, je ještě před dětským dnem ve školním parku. Koná se v sobotu 7. 6. od 14 hodin a jako každý rok jej zahájí děti ze školky svým tanečním vystoupením, na které pilně a zodpovědně trénují, je to pro ně prestižní záležitost, předvést se před širší veřejností.

U příležitosti MDD je pro děti připraveno sportovní dopoledne v mateřské škole. Říká se, že „modrá je dobrá“, tak v rámci projektu barevných dnů jsme připravili výlet vlakem do výtopny v Jaroměři, kde si děti prohlédnou staré parní lokomotivy a vagóny a ještě se navíc projedou vlakem. Závěr školního roku bude patřit školní zahradní slavnosti s vystoupením dětí pro rodiče, slavnostním vystužkováním předškoláků, hrami a opékáním. Děti kromě zpěvu a recitace rodičům předvedou krátký průřez toho, co se naučily v kroužcích hry na flétnu, angličtiny a baletu.

Pro děti a rodiče připravujeme v závěru června odpolední tvořivou dílnu se zaměřením na batiku. Prázdniny se nás, mateřinek, až tak moc netýkají, naše mateřská škola bude uzavřena na 4 týdny. Přes léto se budeme připravovat na následující školní rok a vychytávat nedostatky toho předešlého.

Stejně jako nám, přeji i vám, vážení čtenáři, aby se léto povedlo alespoň trochu podle vašich představ a abyste načerpali dostatek sil pro další polovinu roku.

Canisterapie

Čarodějnické hrátky na zahradě

Tvořivé dílny – keramika

Na lodi

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ

Ze života základní školy

Zájezd na sever Moravy a do Polska

Letošní zahraniční zájezd pro zájemce z druhého stupně směřoval na sever Moravy a do polské Osvětimi. Opět jsme měli nádherné počasí. Kontrast mezi jarem v nížině a zimou na horách jsme si vychutnávali první den při výstupu na Praděd, nejvyšší horu Moravy. Brodili jsme se ve sněhu, a přitom byli oblečení v tričkách. Sluníčko nás provázelo i druhý den na cestě do Osvětimi. Prostředí vyhlazovacího koncentračního tábora na všechny silně zapůsobilo. Neslyšně jsme tudy procházeli a uctívali památku statisíců lidí, kteří zde byli zbaveni života. Třetí den jsme se pohybovali v okolí Hotelu Dlouhé Stráně, místa našeho ubytování. Název Dlouhé Stráně nese naše nejznámější a nejkrásnější vodní elektrárna. Obdivovali jsme technické parametry (největší turbína, největší spád, největší výkon) tohoto díla, ale i to, jak dokonalá je iluze denního světla v podzemní strojovně. Zájezd jsme zakončili návštěvou výroby ručního papíru ve Velkých Losinách. Tady nás potěšil nejen zajímavý výklad průvodkyně, ale i její pochvala za vzorné chování našich žáků. K této pochvalě bychom se my, učitelé, chtěli také připojit a vyjádřit přání, aby se i příští rok sešla parta báječných dětí, se kterými bude radost cestovat.

(účastníci zájezdu)

Pobytový výukový program sedmých tříd

Třídy 7. A a 7. B se v květnu zúčastnily týdenního pobytového výukového programu, který organizovalo Středisko ekologické výchovy a etiky v Horním Maršově. Celý týden žáci absolvovali báječný program, při kterém třídili odpad, hráli mnoho zajímavých her, obchodovali na burze formou týmové hry, monitorovali vodní živočichy, zjišťovali čistotu řeky Úpy, hráli divadelní představení, tkali, dojili kozy. Z pobytu si odnesli mnoho poznatků a dojmů. Při závěrečném shrnutí akce téměř všichni zkonstatovali, že se vzájemně ve třídě lépe poznali, museli spolu v různě seskupených týmech spolupracovat a získali nové poznatky.

O Africe znejte více

V rámci multikulturní výchovy proběhla v tělocvičně školy beseda o Africe. Navštívili nás dva Afričané žijící v ČR z agentury Saga Afrika, aby nás seznámili se zvláštnostmi tohoto kontinentu.

Před besedou jsme viděli i film o přírodních krásách Jihoafrické republiky. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí z kultury, školství, ekonomiky, dopravy, o zvyklostech a životním stylu tamějšího obyvatelstva. Zkrátka, dostali jsme prakticky odpověď na všechny naše otázky. V závěru jsme se naučili africkou píseň o radosti, při které jsme i bubnovali na africké bubny. Bylo to perfektní a poučné.

Program Planeta 3000 – Brazílie

Žáci šestého až osmého ročníku se zúčastnili v hradeckém kině Centrál multimediálního programu Brazílie, který je součástí dlouhodobého programu Planeta 3000. V rámci tohoto programu již viděli v minulých letech pořady o Africe a Austrálii. Letošní pořad o Brazílii je seznámil s přírodou a životem lidí v tomto největším jihoamerickém státě. Putování po Brazílii začalo u největších vodopádů světa Iguacú, pokračovalo vnitrozemím Brazílie do jejího hlavního města Brasília a do Amazonie, které byla věnována největší část programu. Putování po Brazílii bylo zakončeno v nejlidnatějším a nejkrásnějším brazilském městě Rio de Janeiru.

Dvorana – „Velikonoční pohádka“

Návrat do školních lavic po jarních prázdninách byl o něco příjemnější pro žáky 1.–3. ročníku. Dopoledne pro ně herci divadélka Romaneto připravili „Velikonoční pohádku“. Známé vyprávění o ustarané slepičce a lakomém kohoutkovi bylo rozvinuto do dalšího příběhu s množstvím postav. Celým vyprávěním prostupovala symbolika Velikonoc (kraslice, pomlázka) a bylo doplněno písničkami. Herci aktivně zapojovali děti do děje. Rovněž použité rekvizity svou barevností a jednoduchou manipulací pomáhaly udržet pozornost dětského publika. A to je vždy těžké a po prázdninách, které mnohé děti trávily u počítačů nad mnohdy bezduchými hrami, ještě těžší. Divadélku Romaneto se to podařilo a jeho dvěma hercům patří velký dík.

Divadlo jednoho herce

Děti 4. a 5. ročníku se velmi vžily do starého divadelního příběhu Romeo a Julie, který byl tentokrát předveden netradiční formou. Obdivovali výkon jednoho herce, který poutavě přiblížil tragickou událost dvou starých italských znepřátelených rodů a úplně sám zvládl role jednotlivých postav, které ovšem představovaly předměty a „kusy dřeva“ z jeho „truhlářské dílny“. Další představení bylo určeno pro starší žáky. Stejně téma, také netradiční forma – ale posun do jiné věkové kategorie.

Divadlo Drak

Žáci prvních a druhých tříd navštívili divadlo Drak v Hradci Králové. Na programu byla pohádka „O pejskovi a kočičce“. Netradiční pojetí známé pohádky děti velmi zaujalo. Uplatnily svoji fantazii a emoce při sledování několika příběhů zpracovaných na motivy známé Čapkovy knihy.

Projektové představení o Rudolfu II.

Žáci 2. stupně se zúčastnili projektového představení o Rudolfu II. Vtipnou a zajímavou formou se dozvěděli mnoho informací o době Rudolfa II., o tehdejších zvycích, mravech, zvyklostech, školní docházce, o celkovém koloritu doby. Herci zapojili naše žáky do jednotlivých hraných sekvencí, všechny děti byly spokojené, rozesmáté a těší se na další představení tohoto druhu.

Čarodějnický den

Již tradičně se poslední dubnový den na 1. stupni objevily čarodějnice se svými strašidelnými kumpány. V 1.–3. ročníku probíhalo netradiční vyučování a např. třída 2. B se úplně proměnila na pravé čarodějnické doupe, kde se ke svačině podávaly vybrané čarodějnické kulinářské lahůdky – mezi ostatními specialitami vynikaly „Uřezané prstíčky od kluka i holčičky“ a „Závin z bažin“.

V učebním plánu pro 30. duben byly předměty jako nácvik sezení na koštěti, povinná četba z Harryho Pottera a strašidelný rej na chodbách. Všechny nadpřirozené bytosti si tento den krásně užily a obyčejní smrtelníci z vyšších ročníků jen tiše záviděli a raději se klidili do svých tříd, aby nepřišli k nějaké újmě při zaklínacích pokusech malých čarodějnic. Závěrečným „Čáry máry abraka dabraka“ se s naší školou čarodějnice na rok rozloučily. Tak ať do jejich příští návštěvy nikoho nestraší špatné známky ani noční děsy z písemek.

Scio testy pro 8. ročník

Koncem května jsme využili nabídky firmy Scio na testování žáků 8. ročníků. 35 žáků se zúčastnilo testů z českého jazyka, matematiky a obecných studijních předpokladů. Výsledky, které mohou být i vodítkem pro výběr jejich střední školy, budou zpracovány a žákům předány do konce června.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel ZŠ Smiřice

Předjaří a jaro v Mateřské škole Smiřice

Byl leden – vládla ještě paní Zima, ale my, předškoláci, jsme se přesto vypravili na návštěvu. Že nevíte kam? No přece před zápisem do 1. třídy se seznámit se svou základní školou, kam nastoupíme po prázdninách. Se zatajeným dechem a pod vedením paní zástupkyně jsme prohlíželi prostory tříd, družiny a shlédli vyučování. Nynější prvňáčky jsme pozorovali při práci a nakonec jsme se shodli, že se do školy moc těšíme.

Na pár týdnů se na chodbách naší mateřinky zabydleli ptáčci. Nelekejte se, jen ti papíroví. Rodiče s dětmi připravili pro naši výstavu „Jak krmíme ptáčky“ nepřeberné množství opeřenců.

Také chodíme často za kulturou do Dvorany. Tentokrát jsme shlédli pohádku „Jak pan Slepíčka maloval vajíčka“.

Protože příroda v únoru ještě nehýří barvami, byl 20. únor vyhlášen jako „Černobílý den“. Vše se neslo v duchu těchto barev. Módní přehlídku na zakončení akce zdobily různé puntíkaté, pruhované černobílé modely.

Všichni jsme se moc těšili na jaro, ale zima se nechtěla vzdát své vlády, a tak jsme ji s velkou slávou na první jarní den vyprovodili a vhodili do potůčku Jordánu. Majestátně plavala bílá panna uprostřed a my jsme ji s výskotem provázeli a měli radost, že končí její vláda.

Na jaro jsme se připravovali s pohádkou „Veverka Zrzečka“, „Hrnečku vař“, „O Smolíčkovi“, „O zlaté rybce“. Všechny se nám moc líbily.

Stalo se letitou tradicí, že někteří z nás s pásmem básniček vítají nově narozené občanky našeho města. Sladká odměna nás vždy potěší.

Celá škola se moc těšila na 17. dubna. Ptáte se proč? V den „D“ jsme s baťůžkem a svačinou čekali netrpělivě na autobusy, které nás odvezly do ZOO ve Dvoře Králové. Pozorovali jsme slony při hygieně, posvačili s hrošíky v jejich království, obdivovali dlouhé krky žiraf. Nově otevřený pavilon bahenních ptáků nás také zlákal a kousky opiček stále rozesmívaly. V pavilonu ryb jsme pohlédli do oka žralokovi, který se bezstarostně proháněl ve své vodní říši. A krokodýl? Ten na nás jenom líně cenil zuby. Stálo to za to. Pěkný námět na nedělní výlet. Co říkáte?

Ptáčky u nás vystřídaly květiny. Celá školka rozkvetla. Rodiče se vyřádili a spolu s námi zhotovili květy různých tvarů a barev. Některé dokonce i voněly. Teď už je krásné teplíčko, užíváme si sportovní aktivity a bezstarostné dětství. Proto nás, Berušky, Včeličky a Žabičky, můžete vidět a slyšet na naší velké zahradě a pěkném hřišti u základní školy, kam chodíme my, Žabičky, moc rády.

Co nás čeká? Poslední týden v květnu „Sluníčkové odpoledne“. Tady si zacvičíme, zasoutěžíme, nakoupíme v našem krámečku, zahrajeme si na ochránce přírody a nakonec si opečeme voňavé buřtíky. Co více dodat.

Chcete nás vidět v akci? Přijďte se podívat 17. června v 15.30 hod. do Dvorany na „Rozloučení s předškoláky“. Zde se představí dramatický kroužek „Paraplíčko“, písničkou pohladí malí zpěváci z pěveckého sboru „Sluníčko“ a jako host zahraje na svůj oblíbený hudební nástroj (neprozradíme, na jaký) bývalá absolventka naší mateřské školy. Předškoláčky všem předvedou jak jsou velcí a šikovní.

Hurá. Už se těšíme na prázdniny, i když činností a zábavou si v naší školce užíváme víc než dost.

Přejeme všem, aby Vás sluníčko celé léto pěkně šimralo.

redaktorka Adélka Všečetná

Dárek k 20. výročí založení DDM – nová budova

Dům dětí a mládeže byl v našem městě založen v roce 1987, na konci června tedy zakončíme 20. školní rok! K našemu výročí jsme dostali od města nádherný dárek – novou budovu! Pro děti a pracovníky DDM znamenala velký pokrok a hlavní předností je její umístění v centru města blízko školy. O loňských prázdninách proběhly vnitřní úpravy. Z bývalých tříd, ředitelny a sborovny jsme vybudovali taneční sál, počítačovou učebnu, hudebnu, jazykovou učebnu, kuchyňku a tři kanceláře.

Netrpělivě jsme očekávali, jak se bude dětem v novém objektu líbit a zda k nám najdou cestu. A výsledek? Do 47 kroužků, kurzů, skupin a souborů se zapsalo 430 dětí! Na tom mají zásluhu zejména tři velmi důležité faktory: dlouhodobá výborná práce vedoucích kroužků, vynikající spolupráce se základní školou a příkladná podpora zřizovatele – našeho města. Přitom ještě před několika lety jsme měli 12 kroužků a 200 dětí. V tomto momentu nás základní škola velmi podpořila, přestali jsme se „prát“ o děti a poprvé připravili společnou nabídku zájmových kroužků ve volném čase. Do vínku k tomu jsme dostali další kvalifikované pedagogy, jejichž práce pro naše děti si velmi vážíme. Vedení školy nám ochotně zapůjčilo své prostory a tělocvičnu pro naše aktivity. Takto začala spolupráce, která funguje ve prospěch našich dětí na vysoké úrovni dodnes!

Činnost DDM – to nejsou jen kroužky. Pořádáme akce pro děti zejména o prázdninách: návštěvy kulturních představení, poznávací výlety a sportovní akce. Ve spolupráci se základní školou se účastníme soutěží pod hlavičkou společného školního sportovního klubu, organizujeme okresní kola soutěží, provádíme výuku na dětském dopravním hřišti v Hradci Králové a zveme děti na letní tábory. Aktivně se těchto činností zúčastní průměrně 6 000 dětí za rok. A možná vás překvapí, že máme 30 pracovníků – 5 stálých a 25 externích!

V budoucnu stále chceme nabízet finančně dostupnou a přitom kvalitní nabídku činností pro děti ve volném čase. Rádi bychom získali – s pomocí našeho města – finanční prostředky z EU na případnou modernizaci naší budovy a přestavbu bývalých dílen na prostory vhodné pro děti, zamýšlíme se nad využitím travnaté plochy v areálu DDM. Uvidíme, co se podaří...

Více se o nás můžete dozvědět na www.ddm.smirice.cz.

Za pracovníky DDM Vám pohodové léto přeje Aleš Šob

Statistika nuda je , má však cenné údaje aneb čísla, tabulky a grafy v knihovně

Musím se přiznat, že nejsem milovníkem každoročního vyplňování různých sumářů a komentářů. Je však pravdou, že celoroční statistika přináší opravdu cenné a důležité údaje a hlavně možnost srovnání s ostatními knihovnami. Proto i vy můžete nyní nahlédnout do čísel, tabulek a grafů naší knihovny.

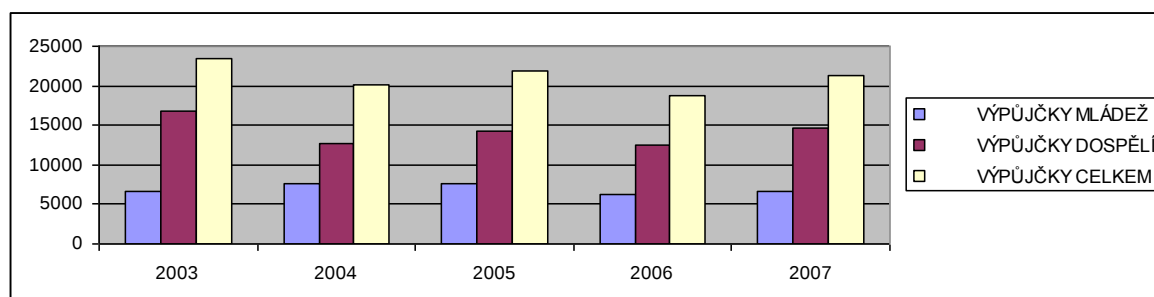
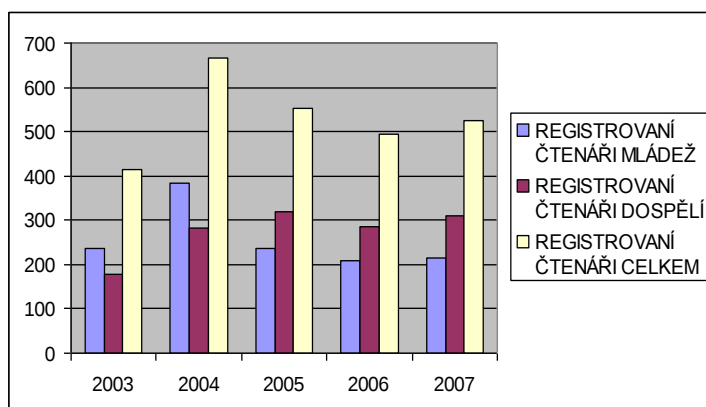
A začneme tím nejdůležitějším a to jsou naši čtenáři. V minulém roce jsme jich bylo zaregistrováno 525, z toho bylo 216 dětí. Ti všichni mají možnost vybírat si knihy z fondu smiřické knihovny, která čítá téměř 18 000 svazků knih a odebírá 35 titulů časopisů. V loňském roce se knihovní fond rozšířil o 546 nových knih, z toho nám naši čtenáři darovali 88 titulů. Naším cílem je budovat takzvaný „živý fond“, tudíž poškozené, zastaralé a opotřebované knihy, i když mnohdy s lítostí, vyřazujeme. Po všech předepsaných kritériích, která musí odepsaný titul absolvovat, nabízíme našim čtenářům za symbolickou cenu si vyřazené knihy koupit. Knihovna se může pochlubit 4 423 návštěvníky a nejpilnějšími čtenáři byli v loňském roce důchodci a studenti. Ženy čtou mnohem více než muži a opravdu nejohroženější skupinou jsou muži ve věku od 30 do 50 let. Máme radost, že se nám podařilo zútulněním dětského koutku přilákat maminky na mateřské dovolené a velký plyšový dinosaurus, kterého jsme pojmenovaly SOPTÍK, dělá našim nejmenším čtenářům radost.

V roce 2007 bylo půjčeno 21 219 titulů, což v přepočtu znamená, že si každý „SMIŘIČÁK“ půjčil 7 knih.

A nyní už výše slibované tabulky a grafy.

VÝPŮJČKY			
ROK	MLÁDEŽ	DOSPĚLÍ	CELKEM
2003	6738	16764	23502
2004	7569	12620	20189
2005	7592	14247	21859
2006	6228	12468	18696
2007	6548	14651	21219

REGISTROVANÍ ČTENÁŘI			
ROK	MLÁDEŽ	DOSPĚLÍ	CELKEM
2003	236	179	415
2004	383	283	666
2005	235	319	554
2006	209	284	493
2007	216	309	525

Pokud bychom měli možnost porovnat tyto statistické údaje s údaji ostatních knihoven okresu, prezentuje naše knihovna dobré výsledky a splňuje až na jeden všechny standardy veřejných knihovnických a informačních služeb. Onou bolístkou je počet počítačů veřejně přístupných na internet. Knihovna ve Smiřicích dává svým čtenářům k dispozici 2 internetová stanoviště, standardy podle počtu obsluhované populace předepisují 3 až 5 počítačů.

Samozřejmě, že každoročně plánujeme v rámci rozpočtu rozšíření a zdokonalení technického zázemí, letos bychom rády zakoupily barevnou tiskárnu nebo multifunkční zařízení a v příštím roce, pokud finance dovolí, nový počítač.

Doufám však, že i přesto, že není naše knihovna vybavena špičkovou technikou, dokáže příjemné prostředí a kvalitní knihovní fond naše čtenáře uspokojit. Snad ještě pořád platí, že to co dělá knihovnu knihovnou je kniha a kniha, jak říká jeden citát, by měla být pro lidi tím, čím jsou pro ptáky křídla.

Ilona Hušáková

Městské kulturní středisko Smiřice oznamuje, že jsou stále volná místa pro chlapce do podzimního kurzu tance a společenské výchovy. Přihlášky lze podávat v KD Dvora Smiřice, tel. 495 422 090 – paní Ludmila Trávníková.

Sbor dobrovolných hasičů ve Smiřicích Vás srdečně zve na soutěž

O POHÁR STAROSTY SDH SMIŘICE,

která se uskuteční v sobotu 21. 6. 2008 u rybářské klubovny ve Smiřicích.
Velký výběr občerstvení zajištěn.

Zájezd Svazu důchodců ČR

Tentokrát místní organizace Smiřice uspořádala 29. dubna pro 60 účastníků pouze krátký zájezd. Prvním cílem bylo hradecké Regiocentrum Nový pivovar, které je sídlem hejtmana pro Královéhradecký kraj pana Ing. Bradíka. Areál jeho úřadu stojí na místě bývalého pivovaru v centru Hradce Králové. Jeho rekonstrukcí v letech 2005–2007 vznikl nový prostor, kde vedle veřejných institucí regionálního významu naleznete obchody, restaurace či galerie. Nádvoří nabízí netradiční a atraktivní podmínky pro pořádání kulturních akcí. Tradice pivovarnictví zůstává v areálu zachována minipivovarem v prostorách vstupní recepce. Je zde možno vidět i pozůstatky původního osídlení města. Parkánová bašta z 15. století, kterou archeologové objevili při výzkumných pracích před rekonstrukcí areálu, je umístěna ve speciálním skleněném sarkofágu v místech, kde byla nalezena.

Osobně nás přivítal pan Ing. Bradík – hejtman, který nás seznámil s rekonstrukcí bývalého pivovaru. Protože část svého života prožil v našem městě, přivítal se i s bývalými spolupracovníky. Zajistil nám malé občerstvení. Beseda s ním byla hezká, k nám starším lidem byl vstřícný a milý. Zajistil nám prohlídku celého areálu. Provázel nás pan Ing. Petr Vinklář, který nás podrobně se vším seznámil. Pan hejtman nám ukázal i svoji pracovnu a zasedací místnost, vše vkusně a hezky zařízeno. Panu Ing. Bradíkovi patří náš dík, protože v jeho přítomnosti jsme se všichni cítili spokojeně.

Po prohlídce jsme se v Pivovarské restauraci naobědvali.

Druhým cílem tohoto zájezdu byla prohlídka Biskupského paláce a katedrály sv. Ducha – symbolu města a srdce diecéze, doprovázená též výkladem.

Na závěr jsme navštívili Centrum experimentální archeologie ve Všestarech, kde nás dva průvodci provedli pravěkou vesnicí a seznámili nás se životem našich předků.

Výlet se vydařil i co se počasí týkalo, takže plný autobus a dvě auta členů přijela navečer domů se spoustou krásných zážitků, na které budou dlouho vzpomínat.

Vlasta Kučírková, předsedkyně SD ČR MO Smiřice

5/ Smiřičtí na Kostelci

Posloupnost majitelů: Volné pokračování článku o Kostelci nad Černými lesy.

- 1. Jaroslav I. Smiřický** panství kostelecké koupil a zvelebil. Činně se podílel na veřejném životě, zastával různé zemské i dvorské úřady, již od mládí náchylen byl ke všelikým ctnostem heroickým a rytířským, v nichž i léta svá mladistvá trávil. Léta 1540 byl s králem Ferdinandem I., u něhož zastával funkci číšníka, u císaře Karla V. v Gentě. Když odbojní měšťané na hrdle

trestáni byli v bouřlivých letech 1546 a 1547, stál věrně při králi, byl s ním v tažení proti kurfiřtu Saskému a zúčastnil se bitvy u Mühlbergu, za což byl od císaře pasován na rytíře. Roku 1554 přijal titul – baron Svaté říše římské. Roku 1594 dosáhl toho, že panství Kostelec a Uhříněves byla prohlášena za **fideikomis**, tedy svěřenecký majetek pod správou nejstaršího člena rodu – rodinný seniorát. Sám Jaroslav zemřel totiž bez potomků r. 1597, ve věku 84 let ve svém pražském malostranském domě a jako první byl pochován do rodové hrobky. O významném postavení pana Jaroslava se můžeme dodnes přesvědčit na zámku v Brandýse n. L., kde je ukazován obraz „Zasedání zemského sněmu v Praze roku 1583“ za císaře Rudolfa II. Jaroslav Smiřický je zde vyobrazen s rodovým erbem u nohou mezi představiteli nejvýznamnějších rodů.

2. Po jeho smrti se panství ujal jeho synovec **Zikmund Sm.**, byl považován za nejbohatšího šlechtice v Čechách. Také on zastával řadu dvorských i zemských úřadů. Tento horlivý český bratr měl s manželkou Hedvikou z Házenburka pět dětí: Jaroslava, slabomyslného Jindřicha Jiřího, Albrechta Jana, Alžbětu Kateřinu a Markétu Saloménu. Starší ze sester Alžběta byla za milostné vzplanutí k místnímu kováři Vágnerovi vězněna na hradě Kumburku. Zikmund zemřel r. 1608 v Praze ve věku 50 let, pochován je rovněž v rodové hrobce v Kostelci n. Č. I.
3. Po Zikmundově smrti r. 1608 se stal držitelem panství jeho nejstarší syn **Jaroslav II. Sm.**, který byl ženat s Annou Zápskou. Zemřel r. 1611 bezdětný, na zámku Skály, ve věku 23 let, pohřben v Kostelci. Panství kostelecké spadlo po něm na strýce Albrechta Václava náchodského. Ostatní statky připadly jeho tehdy ještě nezletilým bratřím, jejichž poručníkem byl rovněž strýc Albrecht.
4. Po Jaroslavovi II. se stává majorátním pánem **Albrecht Václav Sm.**, prasynovec zakladatele kosteleckého fideikomis, který po svém otci Václavovi Smiřickém dědil Náchod a Škvorec. Roku 1612 byl dosazen v úřad hejtmána Kouřimského kraje. Zemřel svobodný roku 1614, ve věku necelých 24 let, po smrti převezen na Náchod a tam pohřben.
5. Místo slabomyslného Jindřicha Jiřího, ten byl ze správy rodového majetku výslovně vyloučen, se ujal vlády poslední způsobilý mužský člen rodu **Albrecht Jan Sm.**, nejmladší syn Zikmunda Sm. On byl tehdy mladý, bohatý a vznešený baron, ano i také komisařem českých stavů, jenž stál věrně na straně hraběte z Thurnu a celého protestantského sboru, který se odvážil tehdejšího císaře a krále českého Matyáše, později také Ferdinanda II., na život i na smrt opanovati a přemáhati. Albrecht byl rovněž vážným kandidátem pro volbu českého krále. Roku 1618 dal se nalézt při samém vyhození místodržících z oken Pražského hradu, jedním z vyhozených byl i jeho švagr Slavata. Později téhož roku nacházel se při vojišti protestantů u Českých Budějovic, kde onemocněl hlavničkou, odtud převezen do Prahy kde 18. 11. 1618 v noci zemřel ve věku 24 let, ač stavu dosud svobodného. Zasnouben byl s dcerou říšského hraběte z Hanavy. Příštího roku převezen do Kostelce a uložen zde do rodové hrobky. Rozsah jeho pozemkového majetku a bohatství neměl v té době v Čechách obdoby.
6. Výslovným vyloučením posledního mužského potomka Jindřicha Jiřího z nástupnictví přešlo toto na ženskou linii. Mezi sestrami rozpoutal se boj o správu rodinného majetku a s tím spojeného poručnictví nad bratrem Jindřichem. Mladší sestra 15letá **Markéta Saloména** provdaná za **Jindřicha Slavatu** se o správu majetku horlivě ucházela, hlavnímu radovi 50 tisíc tolarů darovala a tak ve všem se jí po vůli stalo a všude se jí dopomohlo. S konečnou platností byl spor rozhodnut, když starší sestra Alžběta Kateřina zahynula při výbuchu na jičínském zámku 1. 2. 1620, zahynul zde i manžel Markéty Jindřich Slavata. Hned po bitvě na Bílé hoře prchá Markéta, horlivá protestantka a první dáma Anny Falcké, ze země i s bratrem Jindřichem Jiřím a zbytek života stráví ve vyhnanství: Slezsko, Dánsko, Holandsko, Německo.

7. Obratnou finanční politikou si zajistil předkupní a zástavní právo na část smiřického majetku propadlého konfiskací **Albrecht Valdštejn, vévoda Frýdlantský**. Trvalé právo k celému dědictví Smiřických získal r. 1621, kdy byl jako nejvhodnější katolický příbuzný ustanoven poručníkem **Jindřicha Jiřího**, jehož byl strýcem, matkou Valdštejna byla Anna Smiřická. Jindřicha se zmocnil Valdštejn až r. 1628, neboť ho Markéta držela ve vyhnanství v Holandsku. Valdštejn měl však právo se svěřeným majetkem volně nakládat od r. 1623, a již v lednu 1623 odprodává Valdštejn Kostelec aj. majetky svému spojenci **Karlovi z Lichtenštejna**.
8. Nesvéprávný **Jindřich Jiří Sm.** jako poslední mužský potomek je formálním držitelem fideikomisu, majetek je vázán na jeho opatrovnictví. Roku 1623 se jako vrchní poručník ujal všech statků císař a prodal je Valdštejnovi za 502 325 zlatých. Jindřich Sm. byl internován na Hrubé Skále a jeho smrtí r. 1630 vymřel tehdy mocný rod **Smiřických ze Smiřic**. O jejich rozsáhlé majetky se ochotně postarali jiní. Ani takto rozsáhlý majetek tehdy Smiřickým příliš štěstí nepřinesl, s výjimkou prvních dvou majitelů spravovali fideikomis jen pár let a zemřeli ve velmi mladém věku.

11/04

Ing. Milan Plšek

Mitiskova kronika – XIV. pokračování

Oprava smiřického zámku v r. 1864

Jan Liebieg, jakožto nový majitel panství a zámku si předsevzal, velký vrchnostenský čtyřkřídlý zámek, který od prodeje v roce 1780 ponechán byl v špatném stavu, k pohodlnému a skvostnému bydlení upravit. Tak sice, že k bydlení nejméně 30 hostinských pokojů ve dvou patrech, po velkoměstsku a vrchnostensku se všemi možnými pohodlími a nádherou ozdobiti a zaopatřiti nechal. Nejprv však, poněvadž celý kryt zámku se starým šindelem pozůstával a lety tuze douravý byl, celá střecha nejlepší břidlicí přikryta byla, která již 20 let beze vší opravy pozůstává, a také hromosvodem a větrovou korouhvičkou a rafiky čtyř větrů opatřena jest. Tvořící ruka nového gruntovního pána velkým nákladem celé druhé patro nejprv opravit musela, aby prozatímne v prvním poschodí bydlet mohl, po dlouhou dobu totiž místnosti i podlahy od vlhka trpěly. Liebieg nechal povolati mistra stavitelského a učeného architekta z Liberce a malíře pokojů až z pruského města Berlína, kdežto malba jednoho neb druhého pokoje za 80 ba až 100 zlatých vyjednána byla.

Když pak náklad na nový pevný most labský, u bývalých masných krámů, u Čeňka Slezáka č. 128, (*u malého stadionu*), na cestě k zámku vedoucí, vypočten byl na 1 200 fl., tedy ustanovil Liebieg vystavěti most na svůj náklad a městský důchod že mu 400 fl. ve 4 ročních lhůtách spláceti bude. Tento most byl pevný, však ale nedokonalý, měl tu chybu, že vždycky po několika letech potřeboval opravy.

Výstavba parní pily

Lesy na panství smiřickém přinášely důchodu znamenitý výtěžek, však ustanovil si nový pán za hranice české přes Liberec do Saska, za kovové stříbrné mince, po dráze vyvážeti, umínit si zde ze dříví prkna, fošny, latě i pro dráhy prahy (*pražce*) nařezati, aby tato dovážka lehčí se stala. Odeslal zdejšího stavitele Josefa Valáška z č. 104 do míst, kde již parní pily měli, aby dle toho velkolepou pilu zřídil. Roku **1864** koupilo se nejprv 7 železných strojů – katry zvané, potom ještě 3, tedy úhrnem deset. Jistě stál každý jeden přes 500 fl., řezání dřeva však víc než 300 000

čistého výtěžku ročně dávalo, vejroční mzda dělníků u parních pil obnášela 50 000 fl. (*Pila stávala v místě opravárenských dílen st. statků, vedle cukrovaru.*)

Stavba lednice na 1000 vozů ledu

Ačkoliv již velmi dávno nacházely se dva tuze dlouhé pivní sklepy v západním návrší ve Smiřičkách, tak přece shledal nový majitel, že jsou pro budoucnost nepostačitelné, poněvadž on pivovarnictví ve velkém prováděti obmejšlel. Gruntovní pán ty dva domky na návrší č. 53 a 54, Jana Čecha a Václava Chládky, zakoupil a nechal zbourat, všechnu zem skopat, pak přivezeny velké balvany a pískovce a vše klenbou roku **1864** zakončeno, s kapacitou 15 000 věder piva. Výhodou bylo místo blíže železné dráhy, aby pak tento ležák – staré pivo na všechny strany rozvážen býti mohl, takže napotom výroba piva v r. 1865 se zdvojnásobiti mohla a vynesla 25 000 věder. (*vědro = 34 až 40 pint = 47 až 78 litrů*)

Malburg bojuje v Mexiku

Arcikníže rakouský Ferdinand Maxmilián vyhověl mexickým vyslancům a r. 1865 přijal císařskou mexickou korunu, vojenskou pomoc přislíbila Francie, sám pak verboval vojáky dobrovolníky, výminkou bylo, aby byli katolíci a již ve vojsku sloužili. Císař měl však v Mexiku i stranu nepřátelskou, s níž byl nucen vésti stálé šarvátky a bitvy. První vítězná bitva rakouských dobrovolníků se konala v únoru **1865** a v ní se vyznamenal pan Adolf Malburg, starší syn zdejšího továrníka a majitele domů č. 6 a 7, který jakožto výborný jezdec dostal s eskadronou koňáků obtížný úkol, jenž znamenitě vykonal, načež byl povýšen na majora, ano i zlatou medailí ozdoben. Ze zdejších synů tam byl ještě Sourada, co vojenský sluha pana majora Malburga. (*Obdržel vyznamenání za statečnost.*) Dík zradě svého generála byl Maxmilián zajat a zastřelen. Jmenovaný Sourada se po svém návratu z Mexika stal městským strážcem. (*Policajt Sourada byl otcem sklenáře Josefa Sourady.*)

Válečné přípravy

Již počátkem června r. **1866**, před vedráním pruského vojska do našich zemí rakouských, vyšlo od vlády uctivé vyzvání, aby z lásky k vlasti nějaké domy neb místnosti za lazarety pro raněné, dobrovolně a bez zaplacení zříditi majitelé velkostatků nechali. Dobrosrdečný pán Liebieg nechal celý prostorný zámek v Hoříněvsi pro 40 raněných vším potřebným obstarat, i mladého lékaře Karla Rosu ustanovil a platem zaopatřil. Příkladu následovala i městská rada, která se uvolila ve školním domě přijmout 20–40 raněných a lékařskou pomoc od zámeckého lékaře Pšorna obstarati. V té době vzdal se Karel Sedláček purkmistrovství i pošty a s rodinou úprkem opustil město. Pošmistrem se stal Václav Šrámek, důchodní z č. 120, purkmistrem pak Jan Čeněk, koželuh z č. 91.

Lazaret ve škole

Za války s Prusy přijelo dne 1. srpna **1866** po železné dráze mnoho raněných bojovníků, mezi nimi i 10 saských, poněvadž Sasko tehdy pomáhalo Rakousku. Ředitelem smiřického panství byl tehdy rozený Sas Bernard Platzer, ten se svých krajanů ujal a nechal je převézt do školní třídy, kdežto se nacházely nové slamníky, deky a vše co v nemocnicích zapotřebí bývá a tu je převzal zámecký lékař Ferdinand Pšorn. Napotom přiveženo ještě 12 raněných pěšáků od polského pluku. Ku chvále smiřických musím říci, že se hned 12 zámožných měšťanů obětovalo a obědy jim posílalo. Ku chvále pana Malburga třeba poznamenati, že když již vycházeti mohli a na skleničku se zastavili, tak od žádného raněného peněz nepřijal. Naproti tomu byl nevděk od vlády, když zámecký lékař Pšorn, který mnoho raněných léčil a denně navštěvoval, od rakouské vlády žádnou odměnu ani zlatý křížek neobdržel.

Výcvik vojska

25. dubna **1866** byli do Smiřic ubytováni vojáci z Josefova, 7. baterie jízdních dělostřelců. Tato baterie obsahovala v době válečné 8 děl, v pokoji jen 4, nebyla však patřičně vycvičena a vyzbrojena, pročež za posledním stavením na Hatích jim louka vykázána a tam od časného rána se cvičili, pak po vyzbrojení odebrali se do Chlumce. V květnu přijela z Josefova 5. baterie, při níž se nacházelo 150 koní, po ní přibyla 1. a 2. setnina, ubytovány byly tak, že i sebe méně zámožný majitel musel 2 mnohdy i 4 muže vším zaopatřit. V zámku byl ubytován major Cibulka se svým příručím a oba ze zámecké kuchyně celou stravu bez placení dostávali.

26. června očekávali jsme na zdejším nádraží rytíře Ludvíka Augusta Benedeka, nejvyššího velitele severní rakouské armády s celým generálním štábem, jenžto očekávali nepřítele u Olomouce a Prusáci vrazili do Čech u Náchoda, tak Benedeka zmejlili, proto zde musela armáda ve třech dnech přesunuta býti. *(Benedek byl od 1. 7. do 3. 7. ubytován v Hradci Králové, v zájezdním hostinci „U Města Prahy“ čp. 17, dnes dům kde je prodejna Skaličan, u Tesca, na domě je pamětní deska.)*

První střety s Prusáky

Dne 27. června **1866** nastal první nepřátelský boj, v kterém bojovaly 4 rakouské brigády. Odebrali jsme se k hospodě Zavadilce nad sklepy, tam k pozorování od střelby kouř bylo vidět vystupovati a Prusáky k Jaroměři táhnouti. Abychom tím lepší jistoty nabyli, vsedl Albert Malburg na jízdní kůň a jel až ke Chvalkovicím, tam pozoroval boj, však když našinci ustupovali, tedy i on byl nucen nazpět ujížděti. Téhož dne odpoledne všichni císařští úředníci v Jaroměři od hejtmanství, soudu i berního a poštovního úřadu sebrali své pokladny, naložili vše na vozy a ujížděli k Hradci a do Kuklen.

Dne 28. června trval přesilný boj až do 5. hodiny odpolední, pak našinci přesile ustoupiti museli a tak přišli Prusáci do České Skalice. Odpoledne přijely do Smiřic kyrysnické pluky Windischgrätzské brigády a tři baterie dělostřelců, tábořily na panských lukách v Hatích. Vojenští kaplani ode všech pluků odebrali se k zámeckému knězi, mimo kaplanů naší diecéze byli zde kaplani polských a uherských pluků a všichni si stěžovali na holohlavského děkana Pokorného, že žádného, ani Makariuse – svého dřívějšího kolegu holohlavského kaplana a nyní kaplana kyrysnického pluku č. 8, přijmout nechtěl.

Prusové postupují

29. června blížili se již Prusové k Jaroměři, však pravé křídlo rakouských silně tlačilo a tak stočili se ke Dvoru Králové a tam se později spojili před Miletínem se slezskou armádou korunního prince Bedřicha. Dne 30. června **1866** vysokým nařízením železné šíny na všech kolejích nádraží v Jaroměři odstraněny a z nádraží všechny mašiny, vagóny k zachránění do Smiřic zavezeny. 1. července oznámeno, že toho dne odjede již poslední vlak z Josefova do Pardubic a že tedy tímto vlakem všichni se zachrániti musejí. Na zdejším nádraží jen strážník Štěpán Daněk, uherský vysloužilce zůstal a kronikář Mitiska také nejel, ač na zámku jen dva úředníci pozůstali, totiž Antonín Gottstein, kasír a J. Volnar, početvedoucí *(účetní)* a vydavatel piva. 2. července přijely 4 pluky husarů ke Zderazi, kde se rozložily, později přišly ještě dva pluky pěší. Z lednice přivezeny plné vozy piva, od Malburga kořalka a víno, hotově se však nic neplatilo, vždy napsána cedulka a velitelem podepsána. Všichni uherští i druzí plukovní kaplani pohoštění byli u zámeckého kněze, pak doprovozeni do ležení u Zderaze.

Kdo dal postavit smiřický zámek?

Smiřický zámek je částečně ukrytý v parkovém stromoví. Uniká pozornosti projíždějících městem a nám místním už zcela zevšedněl. Za doby své existence býval zdejší zámek jen zřídka sídlem zámeckého panstva. Většinou byl účelově využit a sloužil jako administrativní centrum panství. Jeho majitelé většinou mívali často honosnější sídla pro své ubytování. Tak např. Trčkové využívali blízké Opočno.

Současní – ale víc ti starší – pamětníci ze Smiřic a z okolí pamatují zdejší zámek jako hospodářskou (rolnickou) školu. Pro střední generaci to byly Státní statky, Velkovýkrmy a znovu Státní statky (nejčastěji krátce Statky). Po listopadu 1989 to byly dožívající Státní statky, Městská knihovna...

Ačkoliv je náš zámek mnohem starší než zámecký kostel, vždy mu bylo věnováno méně pozornosti – po stránce stavební to je určitě zcela pochopitelné. Právě proto bych chtěl obrátit vaši pozornost k budově zámku. Budu se snažit odpovědět co nejpresněji na otázku: **Kdo dal postavit smiřický zámek?**

Z historického hlediska měl zámek poměrně velice bohaté osudy. Je možno konstatovat, že jen u mála podobných objektů se setkáváme s takovým množstvím historických záznamů. Ať už se díváme na zámek z kterékoliv strany (i z vnitřního nádvoří), zjistíme, že je poměrně velmi krásný – lze jen připustit, že by potřeboval častější a důkladnější údržbu (fasáda už rozhodně volá po opravě, z opěrného zdiva už začínají vyrůstat i stromky – pokud nedojde brzy k nápravě, nebudeme se mít brzy čím chlubit). My se však zaměříme více na historii zámku. Předpokládám, že jen pozorní čtenáři vstřebají hlavně složité majetkové a příbuzenské vztahy majitelů zdejšího panství a zámku. Asi jen zájemci o historii se s chutí začnou a budou se také snažit odpovědět na otázku: Kdo dal postavit smiřický zámek.

Meandrující tok Labe, který měl v regionu Smiřic původně nejméně tři ramena, vybízel k vytvoření bezpečného sídla na mírně vyvýšenině chráněné ze všech stran vodní plochou. Jak a kdy to bylo? Udivující – ale pravděpodobné – informace leckdy přinášejí zachráněné regionální časopisy z minulého století. Z těchto pramenů hodně čerpal i inspektor Josef Zeman pro svou publikaci Z pamětí Smiřic. Údaje z těchto časopisů se neodvolávají na prameny a jsou proto nepodložené. Ale čtěme v nich!

Na jedné stránce ohmataného a rozpadajícího se časopisu čteme o Horymírovi a o jeho statečném skoku se Šemíkem do Vltavy. Ale hned o kousek dál se dočteme, že v době nástupu Karla IV. na trůn držel v roce 1378 Smiřice bohatý Markvart z Vartenberku a ze Žleb. Ten pozvedl Smiřice na městys (malé městečko) a udělil jim určitá práva a svobody. A co nás zvláště zaujme – dal ještě více rozšířit a zpevnit smiřický hrad.

Tak vida, ve Smiřicích byl dokonce i hrad?! Kolik je na tom pravdy? Kronikářům nezbývá nic jiného, než podobné informace sbírat, evidovat, porovnávat a kriticky vyhodnocovat. Tak jako archeologové sestavují z nalezených střípků celé nádoby, stejně si musí s nalezenými poznatky počínat kronikář, aby vznikl co nejvěrnější obraz historie.

Vraťme se k objevenému poznatku – ve Smiřicích byl ke konci 14. století hrad. Hrad byl naposledy rozšířen kolem roku 1378 Markvartem z Vartenberka, který Smiřice vyženil sňatkem s druhou ženou Eliškou ze Smiřic, která byla před tím provdána za Sezemu z Dobrušky – ten padl v souboji roku 1376. Podívejme – ono nám to vychází – Eliška zemřela roku 1380 a Markvart roku 1392.

Po Markvartově smrti byly Smiřice omylem prohlášeny za odúmrtí (to již známe: pokud nebyli potomci, majetek připadl králi nebo alespoň majiteli panství). A zde se dozvídáme, že ve Smiřicích byla tvrz (poplužní dvůr není uváděn). Co teď? Ve Smiřicích byl hrad i tvrz, nebo hrad byl přestavěn na tvrz? Nebo se jedná jen o různé označení sídla chráněného rameny Labe před napadením?

Po krátkém vlastnictví Beneše z Choustníka kupuje Smiřice na začátku 15. století (roku 1406) příslušník dosud neznámého a chudého rodu Václav Smiřický ze Smiřic. Ve Smiřicích je připomínán ještě v roce 1415 a víme (ne zcela jistě a na kterém místě), že je pochován v Holohlavech.

Od roku 1417 je jako majitel Smiřic uváděn Václavův syn Jan Smiřický ze Smiřic. Ten nebyl věrný svému jménu a většinu života bydlel mimo Smiřice – na svých nově získaných hradech – v Roudnici a v Praze. Nejdříve se postaral o to, aby dokázal, že je z dobrého vladyckého rodu. V roce 1421 bojoval společně s vojskem Jana Žižky, v roce 1425 vyjednával mír mezi Pražany a Táboři. Roku 1434 byl mezi posly v Řezně, kde bylo vyjednáváno o přijetí císaře Zikmunda za českého krále. Za intriky v politickém životě byl však nakonec odsouzen k trestu smrti. Rukou kata byl stát 7. září 1453 před pranýřem na Starém Městě v Praze.

V době vlastnictví Jana Smiřického se smiřické panství rozrostlo a mívalo i několik majitelů – je velmi nesnadné vyznat se v tehdejších příbuzenských vztazích a natož v tehdejších majetkových poměrech. Proto pokud možno alespoň stručně.

Roku 1425 postoupil Jan Smiřický část zdejšího panství svému bratru Jindřichovi a Petru Kapounovi ze Svojkova.

Po popravě Jana Smiřického patřilo určitou dobu smiřické panství královské komoře a panství spravoval pouze jmenovaný správce.

Potom se Smiřice dostaly do rukou dvou Janových synů ze druhého manželství – Václavovi a Jindřichovi Smiřickým.

Z jednoho pramenu se dočteme, že roku 1458 byl pánem hradu a zboží smiřického Burian I. Trčka z Lípy (to označení I. není oficiální – Trčky si však pro naši lepší představu budeme označovat římskými číslicemi). Znovu se hovoří o hradu ve Smiřicích!? Opět se potvrzuje, že tu snad byl hrad i (nebo) tvrz!?

Roku 1472 držel půl hradu a statku Smiřice rytíř Hašek Střížek z Lužan a druhou půlku měl Jindřich Smiřický (od roku 1457 seděním na hradu a zboží Lysá).

A aby to bylo ještě zamotanější, roku 1481 byli tři majitelé smiřického zboží: Hašek Střížek z Lužan, Jindřich Smiřický a Burian I. Trčka z Lípy. K dovršení všeho měl později část smiřického panství i pan Rájecký z Mírova – ten přenechal svou část bratřím Trčkům – Burianovi II. (to byl další Burian Trčka – proto II.) a Mikulášovi.

Nakonec Mikuláš Trčka z Lípy koupil všechny podíly a přikoupil i tvrze a zboží od okolních zemanů – smiřické panství tím ještě více zvětšil. Mikulášovi patřila i další panství: Opočno, Třebechovice, Kněžice, Chotěboř, Lichtenberk a Oheb. Měl obrovské bohatství, ale vůbec si ho neužil. Nevychvil se mu ani rodinný život. Jeho žena mu byla nevěrná. Dal ji proto roku 1507 zaživa zazdít. Sám zemřel 3. dubna 1516, když už 12. března 1510 svůj obrovský majetek odkázal vdově po strýci Mikulášovi Johance Kroměšínové z Brezovic. Ta však hned tři měsíce po jeho smrti odkázala zděděná práva jako kompenzaci za dluh svým pěti synům: Janovi, Vilémovi, Zdeňkovi, Jindřichovi a Mikulášovi. První dva brzy zemřeli. Ostatní tři se o majetek rozdělili tak, že Mikulášovi připadl třetí díl, ke kterému patřily hrady Svojanov a Veliš s příslušnými vesnicemi, smiřický statek se smiřickou tvrzí (zde se zas hovoří o tvrzi) a ohradou její a poplužním dvorem a kromě Smiřic ještě

22 vsí. Mikuláš ještě prikoupil Hustířany a Bradlec, od Aleše Rodovského Habřinu s kostelem na Chloumku a od Jana Rodovského z Hustířan vzal ještě roku 1539 do zástavy tvrz a zboží Trotinu za 1 000 kop pražských grošů a připojil ke statku smiřickému.

Mikuláš dal v poddanském městečku postavit panský pivovar. Svým poddaným přikázal, aby „nic, zvláště obilí, nevozili do měst (Jaroměř, Hradce)... nekupovali pivo jinde, než z mého pivovaru...“ Proč? Jako jiní ze stavu panského a duchovního nepřál městům – na zřeteli měl pouze své důchody. Proto si na něj města roku 1456 stěžovala, že „těžkosti v živnostech činí“ (jak vidíte, už tenkrát se muselo bojovat proti nekalé soutěži!). Mikuláš zemřel roku 1540 v Pardubicích a dědictví přešlo na jeho osmiletého syna Viléma Trčka z Lípy.

Abychom si mohli odpovědět na otázku: **Kdo dal postavit smiřický zámek?**, musíme se zaměřit hlavně na složité rodinné i majetkové vztahy našeho regionu v 16. století.

Dostali jsme se k Vilému Trčkovi, který v roce 1540 jako osmiletý převzal Smiřice. Za trvalé sídlo si však zvolil Opočno, kde si později s náročností a vkusem renesančního šlechtice nechal po roku 1560 postavit velkolepou zámeckou rezidenci. Co bylo podnětem k tak znamenitému dílu?

Čeští páni podnikli roku 1551 při příležitosti volby Maxmiliána II. cestu do italského Janova – cesty se zúčastnil i Vilém Trčka. Po návratu z renesanční Itálie zatoužil ne jeden z pánů napodobit ve svých stavbách i v celém životním stylu to, co poznali v Itálii. Někteří s sebou přivedli, jiní povolali italské stavitele, umělce a řemeslníky, aby jim tito umělci u nás na místech nevládných hradů vystavěli vzdušné a pohodlné zámky a aby jejich dosavadní strohý život změkčily prvky nového vkusu. Pernštejnové vybudovali Pardubice a Litomyšl, Smiřičtí (kteří nebyli ve Smiřicích!) zámek v Kostelci nad Černými lesy, páni z Hradce Telče. Vilém Trčka si dal postavit zámek v Opočně (zámku si však moc neužil, protože umřel v době jeho dostavby).

Pro nás může být tento pán zajímavý tím, že dal postavit v Holohlavech školu a špitál. Škola v Holohlavech byla o více než dvě století dříve než ve Smiřicích. Vilém se oženil jako dvacetiletý v roce 1552. V roce 1562 byl povýšen do panského stavu. Vzhledem ke své nemoci (měl TBC) a na základě listu císaře Ferdinanda I. z roku 1550 o svobodném kšaftování (právo svobodně odkazovat svůj majetek) odkázal roku 1566 smiřickou tvrz (všimněte si – zde se stále ještě hovoří o tvrzi) s příslušnými vesnicemi své manželce Barboře z Bieberšteinu. Sám pak zemřel ve 37 letech roku 1569.

Mnozí z vás určitě poznali, že Barbora z Bieberšteinu je ta, která udělila fundaci (finanční zajištění) pro holohlavskou školu a špitál, které založil její manžel. Barbora nezůstala vdovou a znovu se provdala – vzala si Jana Jetřicha staršího ze Žerotína.

Barbora (opět na základě Ferdinandova listu) 5. listopadu 1579 odkazuje smiřický majetek svému manželovi Janu Jetřichovi. Podmínkou platnosti jejího odkazu však byla platnost Vilémova testamentu. Barbora zemřela 8. ledna 1585 a je pochována v sametovém obleku v cínové rakvi v opočenském kostele. Na rakvi je nápis: *„Léta Páně 1585 v outerý po památce Svatých tří králů urozená paní Barbora Žerotínská z Bieberšteinu na Smiřicích a Černíkovcích, manželka Jeho Milosti urozeného Pána pana Jana Jetřicha staršího ze Žerotína na Smiřicích a Černíkovcích, v pravé víře život svůj dokonala a tělo její poctivé na Opočně v kostele pochováno jest.“*

Jak dobře i z dnešní doby víme, majetek je a býval častou příčinou sporů. Stejně tak z pohledu příslušníků rodu Trčků nastala pro ně nedobrá situace. Vilém Trčka měl sestru Veroniku, provdanou za Karla Žerotína. Jako vdovu se dvěma dospívajícími dětmi si ji vzal Vilém k sobě na Opočno. Veronika brzy zemřela. Na opočenském zámku zůstal její syn Jan Jetřich ze Žerotína a dcera Johanka ze Žerotína. Nepokrevního synovce Jana Jetřicha – jak již bylo uvedeno – si vzala Barbora. Protože Barbora sama neměla žádné děti, stalo se Trčkovské sídlo po smrti Barbory ryze

Žerotínským. A právě to „nedalo spát“ Trčkům, kteří začali zpochybňovat Vilémův a Barbořin testament. O rozhodnutí majetkového sporu se obrátili na zemský soud.

Zkuste ještě chvíli sledovat další zamotané majetkové poměry na smiřickém panství v polovině 16. století. Vilém Trčka již roku 1544 postupuje část smiřického zboží do nájmu na 6 let Petru Kapounovi ze Svojkova. V jiných pramenech se dočteme, že to byl Petr Kapoun ze Smiřic(?). O jeho vztahu ke Smiřicím však není nic známo.

V roce 1555 byl pánem části (jen části!) smiřického statku Zikmund Smiřický ze Smiřic. Ve Smiřicích však také nebydlel, protože roku 1544 koupil od Vojtěcha z Pernštejna hrad, město i zboží Náchod. Smiřičtí pak vlastnili náchodské panství až do roku 1620. I Smiřičtí inspirováni tehdejší módní vlnou ve stavitelství dávají v roce 1566 přestavět náchodský hrad v renesanční šlechtické sídlo. Však na náchodském zámku můžeme vidět znak Smiřických a „český“ nápis: *„Albrecht Waczlaw Smirzicky ze Smirzic pan na Nachode a Riesenburgu, Sskworci a Kostelci na Czernymi lesy Letha 1611.“*

Slibný rozvoj Náchoda přerušila 30letá válka. Statky Smiřických pro oddanost majitelů „zimnímu“ králi Bedřichu Falckému propadly císařskému fisku a roku 1623 byly odprodány Trčkům z Lípy. Začali jsme u Trčků a jsme u nich znovu.

Začetli jsme se do spleť rodinných i majetkových osudů Smiřických a Trčků. Ale stále ještě jsme se nedostali k odpovědi na otázku: **Kdo dal postavit smiřický zámek?** Nezbyvá nic jiného, než se snažit rozmotat toto složité klubko.

Už jsme se dočetli, že v době, kdy vlastnil Smiřice Vilém Trčka z Lípy (1540–1569), patřila část Smiřic Petru Kapounovi a část Zikmundu Smiřickému (zemřel 1569). Již víme, že Vilém odkázal ve svém testamentu část majetku dětem své sestry Veroniky, vdově po Karlu ze Žerotína. O ostatní majetek (i o část smiřického panství) se rozdělili Vilémovi bratřenci a strýcové. Burian III. Trčka z Lípy (vzpomeňte, že jsme si pouze my sami Buriany očíslovali, aby se nám nepletlo, že se v tomto případě jedná už o 3. Buriana Trčku), Ferdinand, Jan, Martin, Jaroslav, Zdeněk a Mikuláš. Všechny je přežil právě Burian III. Trčka, podkomoří království českého, pán na Lipnici, Ledči a Chotěboři. To vše v roce **1569**.

Znovu zalistujeme ve starých časopisech. V Ratiboru z roku 1887 se dočteme: Zámek (rozumějte smiřický zámek) byl vystavěn roku 1581 Burianem (doplňme si III.) Trčkou a je od těch dob bez velkých změn. Postaven byl na západ od starého hradu (hradu!?).

A vy snad tušíte, že jde o stejného Buriana Trčku z Lípy – i ten zřejmě podlehl nové vlně ve stavebnictví. Podle příkladu Zikmunda Smiřického v Náchodě a Viléma Trčky v Opočně dává přestavět smiřickou tvrz na zámek.

Správná odpověď (snad) zní: **Smiřický zámek dal postavit v roce 1581 Burian Trčka z Lípy.**

Správnost našich vývodů může potvrdit nepřímo i kámen s letopočtem 1584, vsazený u vchodu holohlavského kostela – ten potvrzuje, že se na Smiřicku v té době hodně stavělo.

Jak už je uvedeno výše, Burian Trčka vlastnil jen část majetku. Zbytek patřil po smrti Barbory Žerotínské Žerotínům. Trčkové ale chtěli získat všechno – už víme, že se obrátili i na zemský soud. Argumentovali tím, že Barbora si svým právem na Smiřice sama nebyla tak jistá, protože Smiřice nabízela za 20 000 kop (bez udání měny). Dále Trčkové tvrdili, že Žerotín není obyvatelem království českého a že je jako Moravan cizinec (Moravan a cizinec – nepřipomíná vám toto argumentování některé dnešní tahanice o restituce a o majetek vůbec?!).

Trčkové se snažili, aby jim bylo smiřické panství dáno do sekvěstru (do přidělené správy). Barbora – asi ve snaze urovnat dlouhý spor – nabídla Smiřice zřejmě na čas, než rozhodne soud, Trčkům. Toho využil Burian (III.) Trčka k tomu, aby dal vystavět pro svého syna zámek ve Smiřicích

a zároveň dal přestavět kostel v Holohlavech. Jeho plány a představy změnilo rozhodnutí zemského soudu. Ten roku 1588 odebral Žerotínovi majetek (zde jistě sehrály velkou roli dobré konexe Trčků) a zatím jej svěřil do opatrování Viléma z Valdštejna na Heřmanicích a Adama Zilvara z Pilníkova a na Žírči.

Roku **1589** vynesl zemský soud konečné rozhodnutí, kterým byly Vilémův a Barbořin testament anulovány.

Panství bylo rozděleno napůl mezi Buriana a Mikuláše Trčky (podle Ottova slovníku naučného jde pouze o jednu osobu – Buriana Mikuláše Trčku!) na straně jedné a poručníky dětí zemřelého Jana Jetřicha ze Žerotína na straně druhé. Celá záležitost byla definitivně uzavřena roku 1590. Poručníci dětí Jaroslava Trčky (Johana Trčková ze Žerotína na Opočně, Mikuláš Trčka na Nové Želivi a Jiří hrabě z Gutenštejnu na Rýzmburku) skupili díly za 80 tisíc českých grošů (jen malá část byla zaplacená hotově – většinou bylo placeno jen dlužními úpisy). Bratři Trčkové dostali 35 000 grošů a Jan Žerotín 45 000 grošů.

Poznámka:

Barbora z Bieberštejnu zemřela v lednu 1585, Jan Jetřich ze Žerotína zemřel na hradě Heřmanově Městci 17. listopadu 1592. Starý Burian zemřel 15. května 1591. Jeho syn Burian Mikuláš se nerozpokoval Smiřice (i s novým zámek postaveným **pro něj!**) odprodat. Buď cítil svou vážnou nemoc, nebo se spokojil s dědictvím po otci v Chotěboři. Zemřel 15. srpna 1602.

Vilém Trčka 9. března 1590 postoupil svá práva za 10 000 pražských grošů svému bratru Kryštofu Jaroslavovi. Za tyto peníze vyzbrojil 1 000 vojáků, s kterými se vypravil do války s Turky. Výprava mu však byla osudná – 13. října 1597 padl.

Kryštof Jaroslav dopadl podobně – padl ve válce u Bělehradu v říjnu 1601. Jako svobodný ve svém druhém testamentu odkázal svůj majetek svému bratranci Janu Rudolfu Trčkovi z Lípy. Opět jsme se dostali k Trčkům. Není divu – Jan Rudolf Trčka byl největším bohatcem v Čechách. Patřily mu kromě Smiřic (tentokrát už zřejmě celých) Opočno, Náchod (od Smiřických), Nové Město, Světlá, Konice, Veliš, Kopidlno, Kumburk, Žireč a Želiv.

Nás bude zajímat, že Smiřice pak zůstaly ve stínu Opočna, které se stalo hlavním sídlem Trčků. Ještě je možno dodat, že ani toto ohromné bohatství nepřineslo mnoho radosti svému majiteli. Přišla 30letá válka a Trčkové se museli se svým majetkem rozloučit. To už je však jiná historie – hlavně, že jsme se snad dověděli, že náš zámek dal postavit jeden z Trčků a že to bylo ke konci 16. století. Od té doby stojí zámek bez velkých změn do současnosti. Jaké budou jeho další osudy? Nerozpadne se bez náležité údržby???

(mv)

Z historie domů ve Smiřicích

Tentokrát z historie domu čp. 80 (podle starého číslování čp. 61) Na Kršovce

V článku je zachováván pravopis, který je použit v originálu, který zapůjčil ing. Kupka.

Když držitel gruntu Jan Petrák zabřednul do dluhů, které na 964 zl. 42 kr. vynalezeny byly, městské právo prošacovalo jej

i s polem na 560 zl. a prodalo grunt **Janovi Spurnýmu**. Po jeho smrti vdova Anna se znovu provdala za **Jana Svobodu**, kterému domek připsala 16. února 1784 v ceně 560 zl. Povinností držitele bylo k vrchnosti: platiti úrok 14 kr., kontribuce 1 zl. 57 kr. Od 26. Augusty (srpna) 1824 držela vdova **Lidmila Svobodová** domek za 2503 zl. 35 kr. Od 27. 7bris (zřejmě července) 1824 držel domek za 2800 zl. **Václav Dušek**. Od 7. 7bris (opět července) 1828 byli za 1268 zl. držiteli domku **František Rott s manželkou Evou**. Majitelé domku se poměrně často střídali – za osm let od 17. 7bris 1836 se novou majitelkou stala za 692 zl. **Josefa Lampetzová**. Jen o pouhých přibližně 100 dnů později se od 30. října 1836 stává majitelem **Josef Veselovský**. Ani on si tohoto domu dlouho neužil, protože už 10. 9bris (září) 1839 se objevuje za 800 zlatých nový majitel domku – stává se jím Jan Jakoubek. Ten vlastnil domek poměrně déle. Teprve po 35 letech se objevují noví majitelé. Od 18. února 1864 se za 1635 zlatých stávají majiteli **Ignác Matějček s manželkou Marií**.

V roce 1910 jsou už vedeni jako majitelé **Václav a Anna Štěpánovi**. Jako majitelé následovali ještě další dva Václavové Štěpánové. Po smrti posledního Václava Štěpána (listopad 2000) zůstala majitelkou jeho žena Blanka.

Na staré zažloutlé fotografii je patrné, že se dům jako celek proti současnému stavu nezměnil. Ještě v první polovině minulého století nebyla před domem předzahrádka. Na jižní straně byl vchod do domu a vchod do obchodu. Firemní štít oznamoval, že Václav Štěpán je mistr sedlářský a čalounický. Osoby už nejdou určit, ale je zajímavé porovnat tehdejší módu. Muži a dospívající chlapci např. nosili celkem běžně klobouky (v neděli chodili s tvrdákem – buřinkou na hlavě a s viržinkem v ústech). Ženy nosily dlouhé sukně – nejméně do poloviny lýtek. V současné době je na jižní straně domu pouze 5 oken a před domem je květinová zahrádka.

(mv)

Střípky z historie 8 – Šlechtická heraldika

Šlechtictví je tedy jakési stálé projevování vynikajících vlastností, k němuž vede potomky jejich původ a příklady jejich předků. (B. Balbín) Heraldika jest nauka obsahující souhrn základních pravidel a zvyklostí, dle nichž znaky (erby) tvořeny býti mají a učící, kterak je popisovati a určovati. Šlechtická heraldika je nejrozsáhlejší její částí a má také nejdelší tradici. V nejstarších dobách si rytíři znaky prostě přisvojovali, později bylo udělování erbů výsadou vladaře, který také vydával erbovní listy. Heraldika se dochovala jako odkaz dob rytířských, nese znamení dávného původu rodu, nad nímž jedni žehrají a jiní prolévají slzy vzpomínek. Podobně jako literatury či hudby i heraldice se dostává v různých dobách různého přijetí. Tak se heraldika přenáší z věku do věku, získává trvalost a žije, i když rytířstvo zhaslo. Přesné datum vzniku heraldiky v našem pojetí stanovit nelze, obvykle se uvádí prvé používání znakových figur v křížáckých válkách, v letech 1095–1270, pro rychlou vzájemnou orientaci válečnických.

Nejlepší heraldikové – heroltové ve starších dobách byli znalci obojí složky: ovládali heraldickou teorii a dovedli znaky kreslit. Zároveň si museli osvojit velké množství erbů, aby o nich a o jejich nositelích mohli svého pána informovat. Působili i jako rozhodčí a soudci v erbovních sporech, při turnajích a kláních. Protože rozhodovali ve šlechtických sporech, sami museli být příslušníky šlechtického stavu. Rozkvět heroltské instituce se projevil zejména v západní Evropě. Herolti měli svá jména, nosili zvláštní, na první pohled patrný oděv a na něm vyšívané heraldické znamení svého pána. V rukou drželi heroltskou hůl, na hlavě nosili zvláštní heroltský klobouk.

Česká heraldika instituci heroltskou nezná. Je znám pouze herolt českého krále, na jehož oděvu byl vyšívaný český královský lev. K oděvu patřil černý kulatý baret s bílým peřím. Hůl českého herolta byla bílé barvy a svrchu ozdobena plastickým českým lvem. I dnes má heraldika řadu příznivců sdružujících se ve spolky, které vydávají své heraldické a genealogické časopisy, či listy.

(Zengr Zd. – Heraldika)

upravil Ing. Milan Plšek

Vzniká nový velký písák

V rámci katastrálního území Smiřice, na ploše za bývalým Gigantem, se nachází výhradní ložisko štěrkopísků. „Celková plocha ložiska je asi 51 hektarů, na 30 hektarech je v současné době povolena I. etapa těžebních prací. Těžební činnost spojená s expedicí a prodejem štěrkopísku bude zahájena v druhé polovině letošního roku,“ říká Petr Moravčík, závodní lomu.

Po ukončení těžebních prací, což je odhadováno přibližně na rok 2033, bude v ploše dobývacího prostoru vodní plocha. Ta bude sloužit nejen jako přírodní koupaliště, ale hlavně jako retenční nádrž ochraňující Smiřice před záplavovou vlnou.

Těžební práce budou probíhat klasickou metodou těžby z vody za pomoci těžebního stroje umístěného na vodě, takzvaného plovoucího těžebního bagru. Vytěžená surovina se bude dopravovat na břeh pomocí plovoucích dopravních pásů. Na břehu bude surovina navážena do technologické linky, kde bude vyprána, přetříděna a separována do jednotlivých frakcí finálních výrobků. Tyto budou pomocí čelního kolového nakladače nakládány na expediční vozy zákazníků.

K těžbě vede nově budovaná betonová komunikace s vyústěním u železničního přejezdu u zderazského statku.

Mezi projekty, které byly zpracovány pro povolení těžby, jsou například i studie vlivu na životní prostředí, dokumentace nutná k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, povodňový plán, havarijní plán atd. V lokalitě také proběhl záchranný archeologický výzkum, který v úseku komunikace úspěšně zakonzervoval cenný archeologický nález. V současnosti je již provedena rozrážka ložiska, sestavena technologická linka a sestavena na vodu spuštěn těžební stroj. Těžit se bude v množství asi 1,5 hektaru za rok, přičemž maximální povolené množství těžby je 300 000 tun za rok. Na těžbě je zaměstnáno 6 zaměstnanců, mezi nimi i místní občané.

Akciová společnost Písník Smiřice, která náleží do skupiny Holcim, bude městu platit nájemné za pronajatý pozemek, dále pak za vydobytý nerost, za stanovený dobývací prostor a částečně i za odnětí ze zemědělského půdního fondu. Městu Smiřice poskytne písník nejen šterkopísek, ale i výpomoc ve formě zapůjčení těžké techniky atd. V případě těžby na 75 % plánovaného objemu by měl být roční příspěvek do městské pokladny ve výši asi 1 milion korun. Celý projekt vznikl za velké podpory města Smiřice. Písník Smiřice děkuje celému vedení města za podporu a spolupráci při přípravě projektu.

Smiřice jako poutní místo

Do rukou se mi dostala publikace o poutních místech v České republice. Překvapily mě dvě věci. V první řadě, že v naší republice je evidováno celkem 208 poutních míst. Pak mě ještě zaujalo to, že i Smiřice a Smržov jsou vedeny jako poutní místa. V publikaci je nejprve uvedena historie a popis poutního místa samotného. Historie sídla je uvedena poměrně velmi stručně a místy nepřesně – nejdříve o Smiřicích:

„Tvrz se vsí Smiřice je v pramenech doložena ve 14. století, kdy náležela Markvartu z Vartenberka. Od r. 1498 náležela Trčkům z Lípy, kteří o svůj majetek přišli po zavraždění Albrechta z Valdštejna. Roku 1636 byly Smiřice darovány Matyášovi z Gallasu, jehož syn je prodal kolem r. 1685 Izabele Magdaleně ze Šternberka. Z původní tvrze vznikl v této době zámek (podle jiného článku v tomto Zpravodaji zámek postavili Trčkové), u něhož Jan Josef ze Šternberka r. 1699 založil nový kostel. Jeho stavba se uskutečnila v letech 1706–1713, autorství projektu se připisuje Kr. Dientzenhoferovi a J. Santinimu (autorství je nyní připisováno pouze Dientzenhoferovi). Zakladatel chtěl u kostela zřídit klášter. Kvůli schválení svého plánu cestoval do Říma, na moři však zahynul (se svou manželkou se utopil v řece Innu). Jeho dcera Marie Terezie, provdaná za Jana Leopolda z Paaru, obdržela od papeže jako útěchu kopii obrazu P. Marie Sněžné, již r. 1747 vystavila v kostele k veřejnému uctívání. Zámecký kostel se tak zároveň stal poutním kostelem. R. 1755 došlo při kostele k založení Růžencového bratrstva. Rozvoj mariánských poutí byl přibrzděn josefínskými reformami ve druhé polovině 18. století a následným pro katolické náboženství ne vždy kladným průběhem dalších dvou století.“ I když už ze zvyku je zdejší chrám nazýván kaplí, v církevních kruzích je popisován jako kostel.

Následoval popis zdejšího poutního místa: „Ve východní části Smiřic poblíž Labe se nachází zámecký areál s kostelem, který každého příchozího upoutá již svým bohatě prolamovaným exteriérem. Půdorysně má kostel tvar jednoduší elipsovitě centrály se zvlněnými stěnami, s příčnými ovály vstupního prostoru a presbytáře v jejích koncích. Obdélný přístavek

s hranolovou věží u vstupní části spojuje kostel se zámek. Presbytář je završen kupolovitou klenbou, loď plackou členěnou žebry do podoby osmicípé šternberské hvězdy. Nástropní malby pocházejí od J. J. Steinfelse z doby kolem r. 1713. V lodi představují starozákonní proroky a Sibyl (v oválných štukových medailonech) a v presbytáři Stvoření světa. Ve štukových rámech po stranách lodi vidíme Příchod tří králů a Heroda se zákoníky. Portálový hlavní oltář je ozdoben skvostným obrazem Klanění tří králů od Petra Brandla z r. 1727. Vlastní milostný obraz Madony s Ježíškem spatříme v nástavci oltáře. (Je to buď přemalovaný gotický originál nebo barokní kopie.) Boční sochy sv. Anny a Jáchyma a Boha Otce v nástavci jsou dílem Ř. Thényho nebo J. Fr. Pacáka. V lodi zaujmou svým provedením protějškové oltáře P. Marie Růžencové a sv. Jana Nepomuckého z r. 1755. Obraz z r. 1724 na druhém z nich maloval C. Carlone. Malý oltář s oválným obrazem Sv. Blažeje od P. Brandla, oltářík s Ježíškem i rokoková kazatelna dotvářejí vzhled charakter této výjimečné stavby českého radikálního baroka. K němu patří i sousoší barokního světce Jana Nepomuckého s anděly před kostelem.“

Ve Zpravodaji č. 3 v loňském roce vyšlo povídání o kapličky ve Smržově. I tato kaplička je vedena v seznamu poutních míst. Přečtěte si, jak je zde popisováno toto místo, které je zde vedeno pod názvem „Poutní kaple Navštívení Panny Marie“:

„Skromnou poutní kapli P. Marie najdeme za severním okrajem Smržova nad studánkou ve svahu nad potokem v jihozápadním výběžku Pleského lesa. Její historie není dlouhá. Podle místního podání žil v domě čp. 35 ve Smržově starý ponocný a zvoník Jan Malý. Jednu noc se mu ve snu zjevila Panna Maria a požádala ho, aby v lese, kde od věků stál mohutný dub s její soškou, postavil na její počest kapli. Protože sen se mu několikrát opakoval, nenechal si ho již osmdesátiletý stařec pro sebe. Spolu se sousedy nakonec kapli opravdu postavil. To se stalo r. 1879 a za tři roky nato stála již kolem ní kamenná křížová cesta. Na oltář vlastní kaple byl nejprve pověšen obraz Navštívení, který byl záhy nahrazen mariánskou soškou, prý přinesenou z kladských (polských) Vambeřic. Oltář byl obnoven r. 1930 a o deset let později bylo parkově upraveno blízké okolí již značně navštěvovaného poutního místa. Místní věřící zároveň ukryli zvon z věžičky kaple, aby nebyl použit pro válečné účely. Na okraji jednoho z mála větších lesů v okolí zůstává kaple od té doby místem tichého rozjímání i společně projevované úcty věřících.“

M. Volák

Archeologický průzkum

Za bývalou velkovýkrmnou prasat GIGANT zahájila těžbu písku firma Písník Smiřice, akciová společnost, se sídlem v Prachovnicích. Aby mohla firma odvážet písek, buduje si vlastní novou zpevněnou cestu, která vede kolem zderazského statku k železničnímu přejezdu u Zderaze.

Nejdříve provedli skrývku. Ze zákona je povinností stavební firmy při zahájení jakékoliv zemní práce ohlásit výskyt úlomků keramiky, kostí apod. a nechat provést záchranný archeologický průzkum. Pod dohledem

odborného pracovníka je nejdříve provedena skrývka ornice, případně i podorničí. Podorničí

bývá často narušeno orbou a jinou zemědělskou či nezemědělskou činností a případné archeologické nálezy jsou většinou méně čitelné. Archeologové v tomto případě vytvořili jakousi šachovnici, díky níž získali dobře lokalizované nálezy z podorničí a řezy sedimentovanými vrstvami. V podorničí zde nacházel původní středověký terén se spoustou keramických zlomků ze 13. až 14. století, gotické sklo, nějaká železa a samozřejmě kosti.

I laik může poznat místa, kde je možno nalézat archeologické objekty – jsou tmavší. Právě v těchto místech pak archeologové nalézají tzv. kůlové jamky, zásobní jámy, zemnice atd. Jednotlivé nálezy jsou geodeticky zaměřeny, kresebně a fotograficky zdokumentovány.

Byly zde objeveny pravěké nálezy z doby kolem roku 1300 před n. l., tj. z pozdní doby bronzové – z období kultury lidu popelnicových polí – byl nalezen velice fragmentální materiál, který lze jen těžko přesně zařadit.

Na místě budované silnice se nacházelo pravděpodobně slovanské sídliště z 8. století. Svědčí o tom nálezy několika jam po kůlech a památek po zemnicích, což byly polozahloubené chaty. Vedle objektů slovanských byly rovněž objeveny i objekty ze 13. až 14. století (opět kůlové jámy).

Nechyběly ani novověké nálezy, které souvisejí pravděpodobně se statkem, který zde v tomto období již stával – archeologové zde našli i poměrně zachovalou kostru psa – tento nálezy patří k nejmladším nálezům (z nedávné doby). Připomeňme si, že v místě zderazského statku byla kdysi vesnice a že zde měl být kdysi i zámek.

Využito popisu Mgr. Jarmily Švédové z Osina Archeo s.r.o. Podrobnější informace o získaných nálezech budou k dispozici až po zpracování výzkumu.

M. Volák

„Powitanie wiosny u źródelka“

Na pozvání našich přátel z polského partnerského města Boguszów-Gorce jsme se 29. března zúčastnili slavnostního zahájení turistické sezóny 2008, které bylo spojeno s „přivítáním jara u studánky“ opředené legendou o zázračném uzdravení. Akci připravili: starosta města Boguszów-Gorce, svaz sudetských horských průvodců z města Walbrzych a místní středisko sportu a rekreace. Své turistické zajímavosti zde prezentovali i zástupci několika okolních měst.

foto Ing. Ladislav Koldrt

Zahájení proběhlo v kulturním domě, kde byl připraven bohatý kulturní program i několik příspěvků propagujících turistiku a ochranu přírody. Překvapením pro nás byla dokonalá znalost českých památek, ale i literatury a dějin, zejména od moderátora setkání a od našeho průvodce ke studánce. Odpoledne následoval společný výlet do blízkého okolí Boguszówa, podél křížové cesty, netradičně symbolizující zaniklou hornickou činnost v této oblasti, ke studánce se zázračnou vodou. Napili jsme se vody, která dle staré legendy uzdravuje nemocné a omlazuje zdravé. Dále jsme lesem pokračovali k hájence do „Stodoly“, zde bylo připraveno malé občerstvení a společná procházka zakončena. Stylová restaurace Stodola vznikla zdařilou rekonstrukcí skutečné stodoly, v klidném prostředí u lesa. I když se zázračné účinky vody ze studánky na nás stále ještě neprojeví, výlet do Boguszówa a poznání tamního okolí mohu vřele doporučit.

Ing. Milan Plšek, místostarosta města

Úspěch smiřických volejbalistů

Již čtvrtý ročník volejbalového turnaje O putovní pohár uspořádal místní odbor ČASPV TJ Sokol ve čtvrtek 22. května na školním hřišti. Turnaje se zúčastnilo 6 družstev, všichni hráči nejen ze všech sil bojovali, ale při hře se i dobře bavili. Své třetí vítězství v turnaji vybojovalo družstvo Smiřice A, zodpovědně vedené kapitánkou Ivou Helešicovou a vzorně připravované náročným trenérem Alešem Palmou. Dalšími členy vítězného týmu byli Petra Kholová, Jakub Hottmar, Petr Helešic a Pavel Kupka. Místo druhé vybojoval KAS HK (Klub aktivního stáří), třetí medailovou pozici obsadili rovněž domácí borci Smiřice B. Další pořadí bylo následující: Dubany, Bububal Pardubice a OK 99 HK.

Poděkování za uspořádání zdařilé akce patří zejména obětavé organizátorce Lence Koškové, ale i tenistům, v jejichž klubovně našli hráči důstojné zázemí.

M. Plšek, předseda TJ Sokol

POZVÁNKA na turnaj ve čtyřhrách

Tenisový oddíl TJ Sokol Smiřice pořádá další ročník čtyřher

v sobotu 21. června 2008

Registrace hráčů 8.00–8.30 hod. Turnaj je určen pro současné i bývalé hráče tenisového klubu, bez rozdílu věku, váhy, pohlaví a umu. Občerstvení bude zajištěno.

Ing. Radko Baborák, předseda oddílu

Ing. Milan Plšek, předseda TJ

Smiřičtí střelci informují

V sobotu 24. 5. 2008 se na smiřické Městské střelnici uskutečnilo finále Mistrovství republiky tříčlenných štafet ve střelbě z velkorážních pistolí a revolverů. Probojovalo se sem z oblastních kvalifikačních závodů 19 družstev z celé republiky. Dále zde hostovalo jedno družstvo z partnerského polského města Boguszów-Gorce.

Smiřické družstvo se umístilo na 12. místě, což považujeme za velmi dobré umístění vzhledem k velké konkurenci. Celá akce – pro smiřické střelce velmi prestižní – měla velkou odezvu jak mezi zúčastněnými, tak mezi hlavními organizátory z ČSBTS Praha.

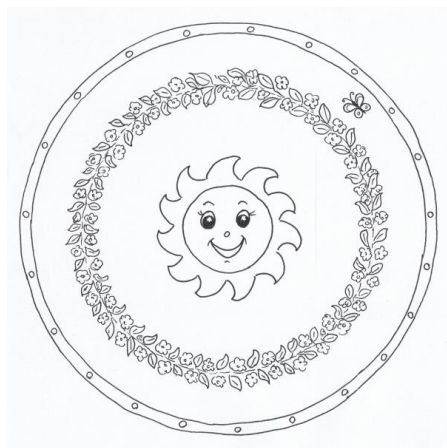
Výsledky:

1. SBTS Louny A	558,47 bodů
2. SBTS Svatoslav	523,71 bodů
3. SBTS Svitavy Alfa B	500,77 bodů
..	
12. SBTS Smiřice	409,53 bodů

Václav Klimeš

O sluníčku

Taky máte tak rádi sluníčko jako já? Nemyslím tím jen to sluníčko, co je na obloze, ale sluníčko jako fenomén ve všech jeho podobách. Když svítí, je hned všechno nějak veselejší, snazší a hezčí. Většinou je vyobrazeno jako veselé, dodávající povzbuzení, někdy trochu šibalské až škodolibé, ale málokdy zamračené nebo vyjadřující zlobu. V dávné historii uctívali sluníčko jako boha – nebo snad bohyni? Možná i proto je tak oblíbené, protože se nekloní ani na jednu stranu, ani na tu mužskou, ani na tu ženskou. Znamení sluníčka předvídá sílu, světlo, radost a životaschopnost. Bez něj by to prostě nebylo ono.

Přestože sluníčko pálí jako oheň, nikdo neříká, že slunce je dobrý sluha, ale zlý pán. A co teprve, když vám někdo řekne, že jste jeho sluníčko nebo ještě lépe, že jste sluníčkem jeho života. Já osobně to považuji za opravdu velmi velkou poklonu, jednu z největších. Znamená to, že dotyčného těší vás vidět, být ve vaší blízkosti a hrát se v paprscích, které kolem sebe vysíláte. O veselých lidech se přeci říká, že jsou taková sluníčka.

Přeji vám, abyste ve svém životě potkávali co nejvíce takových sluníčkových lidí, abyste i vy byli pro někoho sluníčkem, a aby vám to velké opravdové sluníčko na nebi svítilo na vaše cesty, po kterých jdete, a které jsou mnohdy plné temných zákoutí. A kdyby se náhodou mezi vámi našel někdo, kdo žádné sluníčko dlouho nepotkal, tak vám pro jistotu jedno posílám.

Věra Kloučková

INZERCE

Chcete znát ZDARMA cenu svého domu?

volejte 776 761 391 nebo 495 533 509

pro naše klienty z databáze hledáme

- ☐ Mladá rodina koupí RD do 15 km od Smiřic, financování zajištěno.
- ☐ Manželé koupí RD nebo statek v klidném místě ve Smiřicích nebo okolí, i k rekonstrukci.
- ☐ Lékař koupí vilku se zahradou na klidném místě.
- ☐ A více než 1500 dalších poptávek v databázi

495 533 509 Hořická 976
776 761 391 Hradec Králové

NEBANKOVNÍ PŮJČKY

Půjčujeme:

- zaměstnancům
- důchodcům
- podnikatelům a firmám
- rodičům na rodičovské dovolené

80–90 % žádostí schválíme.

Není zkoumána Vaše minulost v bankovním registru. Neplatíte žádné poplatky.

Váš úvěrový poradce:

Stanislav ČIŽINSKÝ

IČO: 459 81 493

Jaroměř, Na Úpě 514

tel. 602 440 764

KOUPÍM STARÉ ZNÁMKY, OBÁLKY, POHLEDNICE, BANKOVKY A MINCE, celé sbírky, větší množství i pozůstalost po sběrateli. Platím v hotovosti, nejvyšší možné ceny. Informace na tel. 724 229 292.

*Výstavbou nového bytového domu se po delším období
změní vzhled hlavní Palackého ulice*

Zpravodaj Smiřice, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, 777 332 681, fax. 495 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 16060 •
Redakční rada: Miroslav Volák, Ludmila Trávníčková, Ladislava Reichová, Irena Hušáková, Leona Rousková • Příspěvky zasílejte na adresu:
Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@smirice.cz • Tiskne: Tiskárna A PRINT CZ, s.r.o., Pletická 1, 500 03 Hradec
Králové • Vychází 4x ročně. Cena 1 výtisku 10,- Kč. Náklad tohoto čísla: 500 ks. • Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do
domu. • Prodej: Tabák U Jedličků a sekretariát MěÚ Smiřice. • Uzávěrka příštího čísla 25. 8. 2008

